

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 620 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 13 ΝΟΕΜΒΡΗ 2010

1 ΕΥΡΩ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
1973-2010

Η ιστορική μνήμη
αποκτά σημασία
μόνο μέσα στη
συνέχεια...

Η οργή να
εκφραστεί και
στους δρόμους

Ανάλυση των
αποτελεσμάτων των τοπικών
εκλογών

ΣΕΛΙΔΑ 3

Μνημόνιο
διαρκείας
για τους
εργαζόμενους

ΣΕΛΙΔΑ 16

Συνεχίζεται η
κατρακύλα της
οικονομίας

ΣΕΛΙΔΑ 13

Στον αέρα
το σχέδιο
Διαμαντοπούλου
για ΑΕΙ-ΤΕΙ

ΣΕΛΙΔΑ 10

Δουλεύοντας
χωρίς αφεντικά:
Πόσο εφικτό στον
καπιταλισμό;
Το παράδειγμα της Ζανόν

ΣΕΛΙΔΑ 4

Εκρηξη οργής
από τους
φοιτητές στη
Βρετανία

ΣΕΛΙΔΑ 7

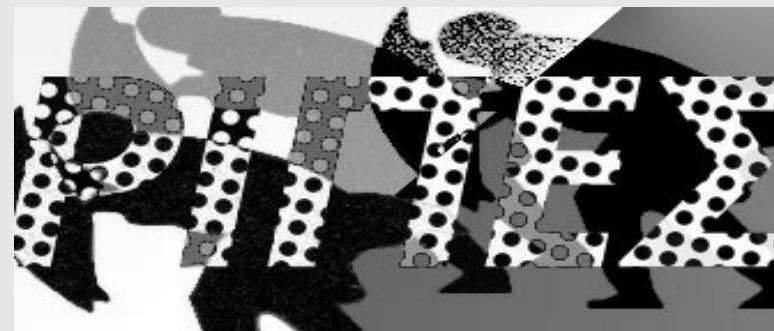

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ ΚΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΣ
ΣΦΙΞΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΣΟΥ
ΟΡΓΑΝΩΣΕ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΤΗΝ ΤΑΞΗ ΣΟΥ

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

13/11: Γρεάδα, Νέα Ζηλανδία: Ημέρα μνήμης 13/11/1972: Τιθεται σε λειτουργία διυλιστήριο ομίλου Βαρδινογιάννη (Κόρινθος) 13/11/1976: Απόπειρα εμπρησμού μηχανημάτων και φορτηγών Κόκα-Κόλα, εμπρησμός δύο αυτοκινήτων Βορειο-αμερικανών, βόμβα στο ΠΙ-ΕΞ Ελληνικού, βόμβα καταστρέφει την περιφράξη του κτηρίου της Ασφάλειας (ΕΛΑ) 13/11/1977: «Αυτοκτονία» Ινγκριτ Σούμπερτ (RAF) 13/11/2000: Βομβιστικές επιθέσεις σε εργαστήριο γλυπτικής και υποκαταστήματα τραπεζών (Επαναστατικοί Πυρήνες) 14/11: Ημέρα κατά διαβήτη 14/11/1905: Αναρχοκομμουνιστές ρίχνουν δύο βόμβες με καρφιά στο καφέ Μπριστόλ (Βαρσοβία) 14/11/1942: Πρώτη συνάντηση Βελουχιώπτη 14/11/1960: Ιδρυση ΟΠΕΚ 14/11/1977: Βόμβα σε δικαστικό μέγαρο Αμβούργου (RAF) 14/11/1977: Χουντικοί τραμπούκοι τραυματίζουν κόσμο (Πύργος Ηλείας) 14/11/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο προέδρου ΣΕΒ Κυριαζή 14/11/1990: Λίγει μετά 28 μέρες η μεγαλύτερη εξέγερση φυλακισμένων στην Ελλάδα (Κορυδαλλός) 15/11: Βέλγιο: Ημέρα βασιλιά, Βραζιλία: Ημέρα δημοκρατίας (1889) 15/11/1922: Εκτελεση έξι υπεύθυνων μικρασιατικής καταστροφής 15/11/1977: Δεκαχώρια βομβιστικές επιθέσεις στη Γαλλία κατά έκδοσης δικηγόρου Κρουασάν 15/11/1977: Βόμβα σε γραφεία ΕΝΕΠ (Θεσσαλονίκη) 15/11/1983: Εκτελεση Τσάντες-Βελούτου (17N) 16/11: Ημέρα ανεκτικότητας, ημέρα φιλοσοφίας 16/11/1973: Οι φοιτητές κλείνουνται στο Πολυτεχνείο και καλούν το λαό σε εξέγερση 17/11: Ημέρα σπουδαστών 17/11/1918: Ιδρυση ΚΚΕ 17/11/1929: Διαγραφή Μπουχάριν από ΚΚΣΕ 17/11/1934: Νυχτερινή αιματηρή σύγκρουση αστυφυλάκων-κομμουνιστών (Ακαδημίας), πολλές ουλήψεις 17/11/1941: Απεργία 4.000 φοιτητών στην Αθήνα 17/11/1947: Αποτυχημένη δεύτερη επίθεση ανταρτών κατά Εδεσσας 17/11/1968: «Δις εις θάνατον» στον Αλέκο Παναγούλη για απόπειρα δολοφονίας Παπαδόπουλου 17/11/1973: Πολυτεχνείο 17/11/1977: Δύο βόμβες στη γαλλική σχολή (Σίνα) για δικηγόρο Κρουασάν 17/11/1978: Βόμβες στις εγκαταστάσεις και αυτοκίνητο Κόκα-Κόλα και σε γραφεία οργάνωσης απομάχων αμερικάνων αξιωματικών (Θεσσαλονίκη) 17/11/1978: Τέσσερα κιβώτια με αρχεία κομμουνιστών από εμφύλιο ανευρίσκονται στον Μυροβλήτη Ιωαννίνων 17/11/1980: Δολοφονία Κανελοπούλου-Κουμή από ΜΑΤ (Πολυτεχνείο) 17/11/1986: Εκτελεση γενικού διευθυντή Ρενό από «Action Direct» 17/11/1991: Βομβιστική επίθεση (Θεσσαλονίκη) σε γραφεία ΔΕΗ και IKA (ΕΛΑ) 18/11: Αϊτή: Ημέρα στρατού, Μαρόκο: Ημέρα ανεξαρτησίας, Ομάν: Εθνική γιορτή 18/11/1977: Τρεις βόμβες σε αμερικάνικα αυτοκίνητα και μία σε κατάστημα AEG (Πάτρα) 18/11/1985: Δολοφονία Μιχάλη Καλτεζά (Πολυτεχνείο) 18/11/1995: 504 συλλήψεις στο Πολυτεχνείο (86 ανήλικοι) 19/11: Ημέρα τουλέτας, Μάλι: Ημέρα απελευθερωσης, Μονακό: Εθνική γιορτή Μονεγάσκων, Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα ανακάλυψης (1493) 19/11/1936: Δολοφονία Βιενανέντα Durruti 19/11/1987: Νυχτερινή πορεία της ΕΦΕΕ παραλύει το κέντρο της Αθήνας.

● Ποια η διαφορά Ελένης Μενεγάκη και Γιάννη Μπουτάρη; ●●● Καμία. ●●● Η πρώτη χρησιμοποίησε τα παιδιά της για ν' ανεβάσει τα νούμερα τηλεθέασης και ο Μπουτάρης τα εγγόνια του για ν' ανεβάσει τα νούμερα της κάλης; ●●● Και ο «σοβαρός» κύριος Καμίνης πήρε το οχτώ μηνών μωρό του στην αγκαλιά και πήγε να ψωφίσει, ενώ οι συνεργάτες του είχαν καλέσει τις κάμερες; ●●● Φαίνεται πως... είχε ρεπό η φιλιππινέζα νταντά και δεν είχε πού ν' αφήσει το παιδί ο... εργαζόμενος; ●●● Χίλες φορές Μενεγάκη και Λιάγκας με Λιάγκαινα; ●●● Βρε, βρε, τον κύριο Μόσιαλο, τον κύριο καθηγητή; ●●● Προ μηνών κατήγγειλε πως δεν υπάρχει περίπτωση να μειωθεί η δαπάνη για φάρμακα, διότι οι εταιρίες δα κάνουν υποκατάσταση φτηνών με ακριβά φάρμακα; ●●● Και τώρα καταγγέλει το Γενικό Λογιστήριο, διότι δεν δέχτηκε στην έκθεσή του να περιλαβεί ένα ψεύτικο νούμερο για μείωση της δαπάνης φαρμάκου; ●●● Στο ενδιάμεσο, ο κύριος Μόσιαλος, ο κύριος καθηγητής, έγινε πρόεδρος του ΙΣΤΑΜΕ, του think tank της οικογέ-

νειας Παπανδρέου; ●●● Τελικά, βγάζει μεγάλα μυαλά το περιβόλιo LSE; ●●● Προφανώς, η ανάδεση των προμηθειών των νοσοκομείων σε ιδιωτική εταιρία, που εισηγήθηκε ο κ. Μόσιαλος και έκανε δεκτή ο Ανδρέας (Νίκος Ξανθόπουλος) Λοβέρδος, δεν περιλαμβάνει μίζες και άλλα τέτοια απεχδή; ●●● Είμαστε σίγουροι ότι όλα δα γίνουν με νόμιμο και διαφανή τρόπο; ●●● Και μη ξανακύσωσ κουβέντα για το... άλλο με τον Τοτό; ●●● Επιτέλους, ο μυστικοσύμβουλος της πράσινης Τίνας παραδέχτηκε σε εφημερίδα ότι οντως αυτός συνέγραψε την εισηγητική έκθεση του νομοσχέδιου για τα καμένα

της Απικής; ●●● Γιατί, όμως, τόσους μήνες μετά από την εποχή που τον πιάσαμε στα πράσα και το κάναμε βούκινο; ●●● Γιατί αυτή τη φορά τον ωτήσε μια οικονομική εφημερίδα; ●●● Η πράσινη Τίνα, όμως, γιατί δεν λέει κουβέντα; ●●● Πόσο σύννομο (για πολιτική ηδική ας μη μιλήσουμε) είναι να έχει ως μυστικοσύμβουλο έναν καπιταλιστή, ιδιοκτήτη επιχείρησης που κάνει μπίζες με το υπουργείο της; ●●● Μη μιλάς, τώρα μιλάνε τα μάτια, που έλεγε κι ο Χάρρυ Κλουν; ●●● Κοιτάξτε τι σκέψεις γεννάει το διεστραμμένο μυαλό μου; ●●● Για να μπο-

◆ Θεωρήθηκε επιτυχία το σκορ του Καμίνη στο δήμο Αθηναίων. Τι λένε, όμως, οι αριθμοί; Ο Καμίνης πήρε 52.000 ψήφους και ποσοστό 28,4%, εμφραζόμενος ως ανέξαρτης υποψήφιος, στηριζόμενος από ΠΑΣΟΚ, ΔΗΑΡΙ (Κουβέλης) και Οικολόγους. Το 2006 ο Σκανδαλίδης, με την κομματική στάμπα στο κούτελο, είχε πάρει 79.463 ψήφους και 28,84%, στηριζόμενος μόνο από το ΠΑΣΟΚ και με τους σημερινούς συμμάχους απένοντι. Σε τι ακριβώς συνίσταται η επιτυχία;

◆ Η μαντάμ Χριστοφάκη (η Παγκαλίνα, δύπως θα την αποκαλούσαν στα χωριά) έφαγε τη σκόνη του Φιλίππου. Σπάνια υποψήφιος ενός επιταρχιακού δήμου είχε τέτοια στήριξη από τα ΜΜΕ (μέχρι και σε πτωνελλαδικής εμβελείας τηλεοπτικά δίκτυα εμφανίστηκε) και δέχτηκε τόσο χοντρή ήττα. Για όσους δεν το πρόσεξαν αναφέρουμε ότι ο Φιλίππου πήρε 56% και η Χριστοφάκη 28%! Ντομπτλ σκορ που λένε στο μπάσκετ. Πώς να μην εξακρινιστεί ο Πάργκαλος από τα τηλεοπτικά πλάτο το βράδυ; Κλειδώθηκε στο

σπίτι και δεν έβγαινε ούτε στο τηλέφωνο. (Οχι, ρεπορτάζ για τις ποσότητες φρογγού που κατανάλωσε για να 'ρθει στα ίσια του δεν έχουμε). ◆ Μέγιας πολιτικός αναλυτής ο Ομέρ Πριόνης, κατά κόσμον Νικήτας Κοκλαμάνης. Το μεσημέρι της Κυριακής «πτροέβλεψε» ότι «η αποχή δεν θα είναι μεγαλύτερη από τις προηγούμενες εκλογές». Το βράδυ στην Αθήνα η αποχή είχε εκτιναχτεί από το 42,23% (εκλογές 2006) στο 57,02%. Βουλωμένο γράμμα διαβάζει ο δήμαρχος(;)...

◆ Σε κείμενο που εκδόθηκε τρεις μέρες πριν τις εκλογές και υπογράφεται από εννιά μέλη της γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ και δύο βουλευτές (Δρί-

παστα-

τας, Μουλόπουλος) καλούνταν οι ψηφοφόροι να επιλέξουν έναν από τους Αριστερούς συνδυασμούς, με κριτήριο το όχι στο Μνημόνιο, στην τρόικα, στην ΕΕ, στην ΕΚΤ, το ΔΝΤ, στην κυβέρνηση Παπανδρέου και στον «Καλλικράτη». Που σημαίνει ότι Μητρόπουλος και Δημηφάρας αποκλείονται ως «φιλο-καλλικρατικοί». Ή κάνουμε λάθος;

◆ Οταν πήγαινα στο Δημοτικό, πριν από κάπισσες δεκαετίες, η Ελλάδα ήταν ακόμη Βασιλευομένη Δημοκρατία. Στο μάθημα της έκθεσης οι δάσκαλοι μας συμβούλευαν, κάθε φορά που αναφερόμασταν στον Κοκό, να γράφουμε «ο ολυμπιονίκης βασιλεύς Κωνστα-

ντίνος». Ετσι και δεν το 'γραφες, μετά βίας έπαιρνες ένα εφταράκι κι ας ήσουν ο καλύτερος. Ελπίζουμε να μην υποχρεώνουν και οι σημερινοί δάσκαλοι τα παιδιά να γράφουν «ο μαραθωνοδρόμος πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου». Οσο να 'ναι, έναν αστικό εκουχονισμό τον έχουμε πε-

ράσει. ◆ Μετά τον Παπανδρέου, που με στολή ποδηλάτη και όλα τα κομφόρ πάνω του πήγε να τρέξει 10 χιλιόμετρα στο διεθνή μαραθώνιο της Αθήνας, ειδαμε τον Ομπάμα και στην Ομπάμαινα να χορεύουν οι σημαντικές γιορτή ινδικού γηπεταργανών. Ποιος αντιγράφει ποιον; Σκεφτείτην κουλτούρα Ελλήνων και Αμερικανών και θα απαντήσετε εύκολα στο ερώτημα.

◆ Ο πρώην αρχιμάνατζερ του συνδρομητικού καναλιού Λάμπτης Τσιγματάρχης τοποθετήθηκε αρχιμάνατζερ (διευθύνων σύμβουλος της EPT). Ξέρει να φωνάζει συνεργάτες ο Χυτήρης.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ορισμένες νύχτες, ξυπνά ξαφνικά και σκέπτομαι τις λύσεις που θα πρέπει να υιοθετηθούν.

Είναι η σωστή στηγμή για να το κάνει κανείς, διότι τη νύχτα έχει περισσότερη ησυχία. Άλλα καταλαβαίνω ότι πρέπει να επιβάλω στον εαυτό μου να κοιμηθεί, για να έχω τη δύναμη, την επομένη, να κυβερνήσω με τον καλύτερο τρόπο τη

■ Ηχηρό ράπισμα

Αλαβάνος τέλος, θα μπορούσε να γράφει ένας συντάκτης της πολιάρης εποχής. Τελευταίος και καταδρωμένος ο πρώην ηγέτης του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, είδε ολόκληρη τη στρατηγική του να καταρρέει. Το ίδιο ειδαν και οι ομάδες του τον στήριξαν, θεωρώντας ότι θα λεγλατήσουν για λογαριασμό τους την εκλογική βάση του ΣΥΡΙΖΑ. Ομως, στο εκλογικό πανηγύριο ο ΣΥΝ έχει παράδοση. Έχει μια μίνιμουμ βάση, η οποία δεν πηγανούρχεται ανάλογα με τους αρχηγίσκους που τίθενται επικεφαλής. Από την άλλη, έγινε φανερό και στους πλέον αδειάς, ότι δεν γινόταν κάποια εσωκομματική μάχη πολιτικών διαφωνιών, αλλά μια μάχη προσώπων για την κατάληψη αξιωμάτων και πολιτικής εξουσίας. Για να μην πουύμε για τον αισχρό λαϊκισμό της προεκλογικής περιόδου («για να βρούνε οι νεοί δουλειά είμαστε έτοιμοι να πάμε και φυλακή»), που ο κόσμος που ψηφίζει ΣΥΝ ή ΣΥΡΙΖΑ τον θεώρησε φτύσιμο της νοημοσύνης του.

Με το γνωστό αυτοκρατορικό του στιλ ο Αλαβάνος δήλωσε: «Αναλαμβάνω την ευθύνη για ένα αποτέλεσμα που δεν είναι καλό». Αντί, όμως, να ανακοινώσει την πολιτική συνταξιοδότησή του, το γύρισε στο λεβέντικο: «Υπάρχει και τρίτος γύρος. Και θα είναι κοινωνικός. Και θα είμαστε παρόντες». Η μόνη λύση που έχουν, όμως, και ο ίδιος και οι ομάδες που τον στηρίζουν, είναι να επαναδιαπραγματευθούν με την ομάδα Τσίπρα (που έχει τα δικά της προβλήματα, διότι το «πείραμα Μητρόπολος» έσκασε στα χέρια τους) και με μεσάζοντα τον Λαφαζάνη και τους άλλους του «Αριστερού Ρεύματοφ» για μια νέα συμφωνία επανασυγκρότησης του ΣΥΡΙΖΑ. Κάπι μας λέει ότι θα ζήσουμε νέα σταρταριστά επεισόδια το επόμενο διάστημα.

Αν θέλουμε, πάντως, να κάνουμε μια σύντομη αλλά βαθύτερη ανάλυση για το «φαινόμενο ΣΥΡΙΖΑ», δηλαδή για την οπορτουνιστική ένωση ενός ετερόκλητου φάσματος ευρωκομμουνιστών, μαϊκών, νεοαριστερών, τροτσιστών και άλλων παρεμφερών ομάδων μικροαστικής-διανοούμενής-της κοινωνικής αναφοράς, θα πρέπει να σταθούμε σε δυο περιόδους που αποδύναμασαν το συνονθύλευμα και το έφεραν στα πρόθυρα της διάλυσης. Η πρώτη ήταν ο Δεκέμβρης του 2008, με τη βιαιότητα των οδοφραγμάτων και τη λυσσασμένη επίθεση της αστικής τάξης, και η δεύτερη είναι η καπιταλιστική κρίση, το Μηνημόνιο και η επίθεση του κεφάλαιου. Στα εύκολα καλά τα πήγαιναν, όταν όμως άρχισαν τα δύσκολα οι φυγόκεντρες τάσεις έγιναν περισσότερες από τις κεντρομόδες.

Η οργή να εκφραστεί και στους δρόμους

Συντριβή ΠΑΣΟΚ

Πρώτο «κόκμα» είναι η αποχή. Άς σημειωθεί αυτό πριν από οποιαδήποτε ανάλυση για το χαρακτήρα της. Μήπως η ψήφος σε κάθε κόμμα δεν θέλει την ιδιαίτερη ανάλυσή της; Γιατί λοιπόν η αποχή να μπει προκαταβολικά στο μίξερ της πολιτικής απαξίωσης; Αυτή τη φορά, μάλιστα, η αποχή είχε ξεκάθαρα πολιτικά χαρακτηριστικά, τα οποία ουδείς τόλμησε να αμφισβητήσει. Ούτε για χαβαλέ μπορούσαν να μιλήσουν (όπως είχαν κάνει στις ευρωεκλογές του 2009, εκμεταλλεύμενοι το σκόπιμο χαβαλέ που έκαναν διάφοροι τηλεοπτέρες), ούτε για τίποτ' άλλο. Ήταν μια έκφραση οργής προς όλο το πολιτικό σύστημα. Μια έκφραση –θα προσθέταμε εμείς– της συνειδητοποίησης ότι η ψήφος δεν έχει καμιά αξία.

Στην οργή που εξέφρασε η αποχή πρέπει να προστεθεί η πιο ήπια έκφραση της ίδιας οργής μέσω των λευκών και άκυρων ψηφοδελτίων, που σχεδόν τριπλασιάστηκαν, σημειώνοντας ρεκόρ. Ανθρωποι που ήταν στις εφορευτικές επιτροπές ή αντιπρόσωποι συνδυασμών κάνουν λόγο για ψηφοδελτια με οργισμένα και υβριστικά συνθήματα που έβγαλαν από τις κάλπες.

Αθροιζόντας αποχή, άκυρα και λευκά, φτάνουμε στο 50% των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων. Ενα ποσοστό που ουδείς (πέραν του ΛΑΟΣ) τόλμησε να ειρωνευτεί, να το παρουσιάσει σαν απολίτικη συμπεριφορά κλπ. Αντίθετα, ακόμα και αυτοί που προεκλογικά λοιδορούσαν την αποχή, το βράδυ της Κυριακής άρχισαν να τη γλείφουν, προσδοκώντας σε επόμενη εκλογική μάχη να μαζέψουν κάποια «κουκιά» στο κομματικό τους σακούλι.

Εμείς δεν θα θριαμβολογήσουμε, βέβαια, για την αποχή, μολονότι ήταν και δική μας πολιτική θέση. Ξέρουμε πως σ' αυτή την εκλογική συμπεριφορά συμποσύνται διαφορετικές πολιτικές αντιλήψεις. Ξέρουμε πως η εκλογική συμπεριφορά δεν έχει σταθερότητα και πως το σημερινό ποσοστό αποχής μπορεί να είναι μικρότερο στις επόμενες εκλογές, όπως συνέβη και το 2009 μεταξύ ευρωεκλογών και βουλευτικών εκλογών. Ξέρουμε, όμως, και εκείνο που προσπαθούν να κρύψουν οι αναλυτές των αστικών και οπορτουνιστικών δυνάμεων. Οτι μέσα σ' αυτό το τεράστιο ποσοστό της αντι-εκλογικής συμπεριφοράς υπάρχει και ένας πυρήνας συνειδητής απόρριψης του συστήματος, το μέγεθος του οποίου ουδείς μπορεί να γνωρίζει. Και βέβαια, δεν μηδενίζουμε και την πρωτότοια αντίθεση προς την απάτη του αστικού κοινοβουλευτισμού, η οποία, ακόμα και όταν εκφράζεται συγκυριακά, είναι πολύ πιο θετική σε σχέση με την υπερψήφιση οποιουδήποτε συνδυασμού. Εκείνος που χάνει κάθε προσμονή από το αστικό πολιτικό πανηγύριο είναι πολύ πιο δεκτικός στις ταξικές-επαναστατικές ιδέες. Αυτή είναι μια αναγκαία –όχι όμως και ικανή– συνθήκη.

Η φωνή του συστήματος

Έγραφε, μεταξύ άλλων, η συντηρητική «Καθημερινή» των εφοπλιστών στο κύριο άρθρο της την περασμένη Τρίτη:

«Ελπίζουμε ότι το βράδυ της επόμενης Κυριακής οι πολιτικοί μας ηγέτες θα συνειδητοποιήσουν πόσο κινδυνεύει η χώρα, αλλά και το υπόριχον πολιτικό σύστημα. Ο πρωθυπουργός πρέπει να αντιληφθεί επιτέλους ότι αυτά που πρέπει να γίνουν τους επόμενους μήνες δεν μπορούν να εφαρμοσθούν χωρίς κλίμα συναίνεσης, τουλάχιστον με τη Ν.Δ. Καιρός, λοιπόν, να διαλέξει ό, τι καλύτερο έχει η χώρα από έμπειρα στελέχη, εντός και εκτός ΠΑΣΟΚ. Ταυτοχρόνως, πρέπει να καθίσει σε ένα τραπέζι με τον κ. Σαμαρά και να συμφωνήσουν ότι θα μοιρασθούν το κόστος ορισμένων γενναίων αλλογών. Οι εκλογές έδειξαν ότι κανείς τους δεν κέρδισε, γιατί ο κόσμος καταλαβαίνει εντελεί πως αυτά που πρέπει να γίνουν τους ξεπερνούν και τους δύο».

■ Τα πραγματικά αφεντικά

Λίγες ώρες μετά το τηλεοπτικό διάγγελμα του Παπανδρέου, σύμφωνα με το οποίο δεν υπάρχει λόγος να γίνουν εκλογές, διότι ο λαός ενέκρινε την πολιτική της κυβέρνησης, ο πρόεδρος του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλος φρόντισε με δικιά του δήλωση να αποκαλύψει, εμμέσως πλην σαφώς, ποιοι ήταν εκείνοι που υπογρέψαν στον Παπανδρέου το περιεχόμενο αυτού του διαγέλματος.

«Ο λαός μας αντιμετώπισε ώριμα τα τεχνητά διλήμματα και το πραγματικό διακύβευμα των εκλογών της 7ης Νοεμβρίου», είπε ο πρόεδρος του ανώτατου συνδικάτου των καπιταλιστών, ερμηνεύοντας ως εξής το αποτέλεσμα της κάλπης: «Εδώσε ψήφο ανοχής και εντολή συνέχισης της δύσκολης προσπάθειας να απαλλαγεί η χώρα από το φάσμα της χρεοκοπίας».

Αναδέχεται υπεύθυνα το αναγκαίο κόστος αυτής της προσπάθειας, αλλά, δίκαια και αυτονόητα, αδημονεί να δει το αντίκρυσμά της. Οι αμέσως επόμενοι μήνες θα είναι ιδιαίτερα κρίσιμοι. Η πολιτική σταθερότητας αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για να προχωρήσουν οι τομές που χρειάζεται η οικονομία και η κοινωνία μας. Ωστόσο, πολιτική σταθερότητα χωρίς υγιές πολιτικό κλίμα δεν μπορεί να υπάρξει. Ο λαός ανέλαβε στην κάλπη τις ευθύνες του. Το πολιτικό σύστημα καλείται τώρα να αναλάβει τις δικές του.

Οι καπιταλιστές απαιτούν από το πολιτικό τους προσωπικό να ευθυγραμμιστεί στην πολιτική διαχείρισης της κρίσης, όπως καθορίζεται από το Μηνημόνιο και από το Μηνημόνιο-2 που ετοιμάζεται. Αν δεν αναπτυχθούν εργατικές και λαϊκές αντιστάσεις, είναι σίγουρο ότι την πολιτική συναίνεση θα την έχουν.

■ Χωρίς τσίπα

Το βράδυ των εκλογών, ένας φανερά κακόκερος και στενοχωρημένος Παπανδρέου, εμφανίστηκε σε εθνικό δίκτυο για να πει πως είχε ελπίδες να ανακτήσει μέρος της επιρροής της, ενώ το ΠΑΣΟΚ όχι. Η δε ψωλίδα που έκλεισε στο -2% δείχνει ότι πολύ σύντομα η ΝΔ θα είναι πρώτη δύναμη.

Τη Δευτέρα, ανέθεσε στο δεύτερο του χέρι, τον Ραγκούση, να κάνει μια περισσότερο κατάπτυστη δήλωση: «Για τον πρωθυπουργό και την κυβέρνηση το πολιτικό σκέλος των εκλογών αυτών έκλεισε οριστικά και τα κέντρα της που επηρεάζουν την πολιτικές εξελίξεις. Το μήνυμα προς τη δεξιά παράταξη ήταν πως αυτός είναι ο αδιαμφισβήτητος ηγέτης της Ελλάδας. Εκείνος που μπορεί να ξαναγκαία –όχι όμως και ικανή– συνθήκη.

Άυριο το βράδυ θα ξέρουμε πώς εισέπραξαν οι ψηφοφόροι αυτή τη συμπεριφορά, που υμίζει ελέω θεού μοναρχίες.

Δουλεύοντας χωρίς αφεντικά: Πόσο εφικτό στον καπιταλισμό; (2)

Το παράδειγμα της Ζανόν

Στο προηγούμενο μέρος του αφιερώματος στην αργεντίνικη κεραμοποιεία Ζανόν, που στις αρχές της δεκαετίας πέρασε στα χέρια των εργατών, ανακεφθήκαμε στους εργατικούς αγώνες μέχρι το λοκ-άουτ των καπιταλιστών που οδήγησε και στο κλείσιμο της εταιρίας. Αγώνες που ήταν άρρηκτα δεμένοι με την κατάσταση που επικρατούσε εκείνη την περίοδο στην Αργεντινή. Μια περίοδο που οι «από κάτω» δε μπορούσαν να κυβερνήθουν όπως πριν και οι «από πάνω» δε μπορούσαν να κυβερνήσουν όπως πριν. Γ' αυτό και η αστική Δικαιοσύνη εξέδωσε μια «πτεριέργη» απόφαση. Να δώσει το 40% του στοκ στους εργάτες ως αποζημίωση για τους απλήρωτους μισθούς τους. Αντί δηλαδή το δικαιστήριο να εκποιήσει την περιουσία του Ζανόν και να πληρώσει τους εργάτες, τους έδωσε το εμπόρευμα, σε μία περίοδο που ο κόσμος δεν είχε λεφτά (το κράτος είχε ήδη κηρύξει χρεοκοπία), αφήνοντάς τους να κολυμπήσουν στο πέλαγος της καπιταλιστικής αγοράς. Μετά από τρεις μήνες, στη γενική συνέλευση της 27ης Φλεβάρη 2002, 270 εργάτες (262 άντρες και 8 γυναίκες) αποφάσισαν να βάλουν την παραγωγή σε κίνηση.

Η γέννηση της FaSinPat

Αυτό ήταν το κύκνειο άσμα της κεραμοποιείας Zanon. Γεννιέται έτοι η FaSinPat (Fabrica Sin Patrones: Εργοστάσιο χωρίς αφεντικά). Το νέο εργοστάσιο ξεκινά τη λειτουργία του σε ένα εντελώς εχθρικό περιβάλλον. Για πολλά χρόνια δεν έχει νομική βάση και λειτουργεί σε ημιπαράνομο καθεστώς, γι' αυτό και απαγορεύεται να πουλάει τα προϊόντα του στη χοντρική. Τα κεραμικά πωλούνται μόνο έξω από την πύλη του εργοστάσιου και ο κίνδυνος έξωσης κρέμεται σαν Δαμόκλειος σπαθή πάνω από τα κεφάλια των εργατών.

Τέσσερις προσπάθειες εκκένωσης του εργοστάσιου επιχειρήθηκαν στα επτά χρόνια μέχρι την οριστική του απολογίαση και τη δικαστική απόφαση για το πέρασμα της ιδιοκτησίας στην κολεκτίβα. Στην τελευταία απόπειρα, που έγινε τον Απρίλι του 2003, μαζεύτηκαν πάνω από 3.000 άτομα έξω από το εργοστάσιο και απέτρεψαν την έφοδο της αστυνομίας. Ο τοπικός κυβερνήτης αποφάσισε να μη στελεῖ την αστυνομία βλέποντας ότι οι εργάτες ήταν αποφασισμένοι να υπερασπίσουν το εργοστάσιο^[1]. Εποι, η Fasinpat συνέχισε να λειτουργεί χωρίς την παραμικρή κρατική στήριξη, σε αντίθεση με την Ζανόν που πριμοδοτήθηκε χοντρά από το κράτος.

Αναφέρει ο Χόρχε Λουΐς Βερμούδες, εργάτης από τη Fasinpat, που επισκέφτηκε τη χώρα μας προσκεκλημένος στο 15ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ που έγινε τον περασμένο Ιούλιο: «Ο ιδιοκτήτης της Ζανόν, για παράδειγμα, πριν την εργατική αυτοδια-

χείριση είχε επιδότηση στην ηλεκτρική ενέργεια και το φυσικό αέριο, που έφτανε το 70% της αξίας, πλήρωνε δηλαδή το 30%, είχε φοροαπαλλαγές, μειώσεις στο ΦΠΑ, διαπραγματεύσταν με το κράτος πιστώσεις για να πληρώσει τους εργαζόμενους προφαστόμενος μονίμως κρίση στην παλήσεις, η οποία δεν υπήρχε, και το κράτος έδινε δάνεια τα οποία ουδέποτε εξοφλήθηκαν. Από τη σπιγμή που το εργοστάσιο πέρασε υπό εργατικό έλεγχο το κράτος δεν έχει πάρει ούτε ένα τετραγωνικό μέτρο κεραμικών για τα δημόσια έργα, δεν έχουμε καμία επιδότηση στο ηλεκτρικό και το φυσικό αέριο και, όταν χρειάζομαστε κάποιο δάνειο για ανανέωση του τεχνικού εξοπλισμού, φυσικά δεν το δίνουν»^[2].

Οι μόνοι που βοήθησαν την Fasinpat ήταν οι Μαπούτσες. Οι αυτόχθονες που είχαν καταληφθεί από τον Ζανόν, ο οποίος λεγιστάνε της πρώτες ύλες (πηλός) από τη γη τους, χωρίς να πληρώσει δεκάρα. Οι Μαπούτσες ήταν οι πρώτοι που σύναψαν συμφωνίες συνεργασίας με τη Fasinpat.

Υποδειτουργία

Με την κατάληψη του εργοστάσιου την καπάνησαν σχεδόν όλοι οι μηχανικοί και εργοδηγοί. Από τους 82 εργοδηγούς που δουλεύουν στο εργοστάσιο μόλις δύο είχαν συνταχθεί με τον αγώνα των εργατών, ο ένας εκ των οποίων ήταν ο Κάρλος «Μανότας», που –όπως αναφέραμε στο πρώτο μέρος αυτού του αφιερώματος– εκλέχτηκε «κύριος συντονιστής του εργοστασίου» (διευθυντής δηλαδή). Αν στα παραπάνω συνυπολογίσετε ότι η πλειοψηφία των εργατών στερούνταν βασικής μόρφωσης (πάνω από τους μισούς δεν είχαν καν απολυτήρια γυμνασίου^[4]) θα έχετε μια καλύτερη εικόνα για τα τεράστια προβλήματα που είχαν να αντιμετωπίσουν οι εργάτες προκειμένου να λειτουργήσουν σωστά το εργοστάσιο.

Επόμενο ήταν το νέο εργοστάσιο να ξεκινήσει με μια πολύ μικρή παραγωγή, μόλις 20.000 τετραγωνικά το μήνα. Η παραγωγή αυτή αντιστοιχούσε μόλις στο 4% της παραγωγής πριν κλείσει η εταιρία (η οποία σύμφωνα με τον Κάρλος «Μανότας»^[1], ήταν 500.000 τετραγωνικά) και στο 2% της μεγιστηριακής ικανότητας του εργοστασίου (1 εκατομμύριο τετραγωνικά, όσα δηλαδή και το 1994)^[3]. Παρολαυτά, χάρη στην αυτοθυσία των εργατών, το εργοστάσιο κατόρθωσε δύλι μόνο να λειτουργήσει αλλά και να αυξήσει αρκετά γρήγορα την παραγωγή του από τα 20 στα 100 χιλιόδες τετραγωνικά μέτρα πλακάκια το μήνα, μέχρι το Δεκέμβρη του 2003. Δηλαδή, να πενταπλασιάσει την πα-

ραγωγή μέσα σε σχεδόν δύο χρόνια.

Τα επόμενα χρόνια η παραγωγή αυξήθηκε κι άλλο, φτάνοντας τα 300.000 τετραγωνικά το 2006^[5] και τα 400.000 το 2008, χωρίς όμως ποτέ να φτάσει τα επίπεδα της παραγωγής πριν την κατάληψη του εργοστάσιου από τους εργάτες, ενώ τα πράγματα έγιναν χειρότερα με την κρίση, όπως θα δούμε στο επόμενο φύλλο. Μέχρι το 2003 το εργοστάσιο λειτουργούσε μόλις στο 10% της ικανότητάς του, όπως παραδέχεται ο γραμματέας του σωματείου Ραούλ Γκοντό^[1].

Εργατική δημοκρατία

Το πέρασμα του εργοστάσιου υπό εργατική διοίκηση άλλαξε σημαντικά τις συνθήκες δουλειάς. Το πολιό δεσποτικό καθεστώς αντικαταστάθηκε με ένα πολύ πιο δημοκρατικό. Το εργοστάσιο χωρίστηκε σε πέντε διαφορετικά τμήματα: κονιορτοποίηση, συμπιεστήριο, κλίβανος, έλεγχος ποιότητας, πωλήσεις. Για κάθε τμήμα εκλέχθηκε από ένας συντονιστής και για όλο το εργοστάσιο ένας γενικός συντονιστής. Οι αποφάσεις για τα ζητήματα που αφορούν το εργοστάσιο καθόρισε και το ύψος των μισθών: «Καθένας στη Ζανόν πάιρεν 800 πέσος (περίπου 270 αμερικανικά δολάρια) – οι εργάτες παραγωγής, οι εργάτες στο εργαστήριο, οι άνθρωποι σε πληρωμένη άδεια, η γραμματέας του σωματείου, οι γυναίκες στην κουζίνα, οι σύντροφοι από την οργάνωση ανέργων MTD που εν τω μεταξύ δουλεύουν στο εργοστάσιο, ο θυρωρός, ακόμα και ο δικηγόρος»^[1].

Ο αρχικός μισθός που καθορίστηκε ήταν 700 πέσος, αλλά σε λιγότερο από δύο χρόνια (μέχρι το τέλος του 2003) δόθηκε μεγάλη αύξηση (100 πέσος)^[1]. Ομως, κι αυτά τα λεφτά δεν ήταν ικανά για να ζήσει κανείς, όπως αναφέρει ο δημοσιογράφος που πήρε τη συνέντευξη από τους εργάτες της Fasinpat: «Οι εργάτες της Ζανόν συμφώνησαν σε ένα στάνταρ μισθό των 800 πέσος. Εάν η παραγωγή αποδώσει περισσότερα, τα λεφτά δεν έρευνται για αυξήση του μισθού των 800 πέσος στα 800 πέσος να συμπεριλαμβάνονται και το ποσό της ασφάλισης, όπως γίνονταν σε όλα τα κατειλημμένα εργοστάσια. Επομένως, αν αφαιρεθεί το 17% των εργατικών εισφορών, ο μισθός των 800 πέσος σημαίνει με 17% πιο υψηλό τον μισθό των εργατών στην Αργεντινή από την Ελλάδα»^[7].

«Σπι συνελεύσεις δοιούμενοι έχουμε το δικαίωμα να πούμε την άποψή μας και να ψηφίσουμε – δύο σε μιστική ψηφοφορία, όπως κάνει η κυριαρχητική τάξη και μετά τον ψήφο δεν θελει να θυμάται τίποτε. Εδώ τίποτα δεν έχεινεται. Η συνέλευση ψηφίζει και η πλειοψηφία αποφασίζει. Έχω χάσει ψηφοφορίες σε συνελεύσεις. Πρέπει να εφαρμόσεις την απόφαση, ανεξάρτητα αν χάνεις ή κερδίζεις, το σημαντικό πράγμα είναι ότι αποφασίζουμε μαζί. Αυτός είναι ο τρόπος που δουλεύουμε. Υπάρχουν και οι ημέρες συζήτησης. Οι συνέλευσεις είναι σημαντικές, όμως ορισμένες φορές δεν μπορεί να επιτευχθεί η ροή της επικοινωνίας. Κατά τη διάρκεια των ημερών συζήτησης, εμείς οι 270 άνθρωποι χωριζόμαστε σε πέντε ομάδες. Συζητάμε όλα τα θέματα, όπως στη συνάντηση των συντονιστών: και πολιτικά και για την παραγωγή. Αυτός μας βοήθησε να αποκτήσουμε συνέδηση»^[1].

Φυσικά τα πράγματα δεν είναι τόσο ρόδινα όπως θα δούμε παρακάτω, γιατί ποτέ οι καλές προθέσεις δεν είναι κανένα παραπλήνα της γενονός ότι εκείνη την περίοδο (2003) είχε αρχίσει η «ανάκαμψη» και ήταν φυσικό να δίνονται κάποιες αυξήσεις στους μισθούς.

Μισθοί στα όρια της επιβίωσης

Σύμφωνα με ένα site που δίνει πληροφορίες για τις συνθήκες εργασίας στην Αργεντινή^[6], ο ελάχιστος μισθός στη χώρα ήταν 350 πέσος το μήνα μέχρι το Σεπτέμβρη του 2005, οπότε και αυξή

ΣΤΟΥΣ δρόμους

Ο, τι και να λέει η κυβέρνηση, το αποτέλεσμα των τοπικών εκλογών δεν αλλάζει. Οι μισοί ψηφοφόροι είτε απείχαν είτε έριξαν άκυρο-λευκό. Και από τους άλλους μισούς που ψήφισαν μόλις 3 στους 10 ψήφισαν τους κυβερνητικούς υποψήφιους. Δεδομένου ότι ο ίδιος ο Παπανδρέου είχε δώσει στις εκλογές αυτές δημοψηφισματικό χαρακτήρα (υπέρ ή κατά της κυβερνητικής πολιτικής), η κυβέρνηση σήμερα κυβερνά με την έγκριση μιας ισχνής μειοψηφίας του εκλογικού σώματος, που δεν φτάνει ούτε το 20%.

Ομως κυβερνά. Κι όχι μόνο κυβερνά, αλλά προκαλεί κιόλας. Το διέπραξε ο Παπανδρέου στο κυριακάτικο διάγγελμά του. Το επανέλαβε την επομένη ο Πεταλωτής. Το διέπραξε ο Παπακωνσταντίνου σε συνέντευξή του στο CNN, στην οποία είπε ότι ο ελληνικός λαός ενέκρινε στις κάλπες την πολιτική της κυβέρνησης.

Αυτό σημαίνει αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Άλλο να ψηφίζεις και άλλο να βγαίνεις. Άλλα να σου τάζουν και άλλα να κάνουν.

Το μήνυμα της κάλπης, το μήνυμα της αποχής, ήταν όντως εκκωφαντικό. Επειδή, όμως, αυτοί φορούν ωτασπίδες, δε μπορεί από μόνο του να τους κάνει καμιά ζημιά.

Ηδη, οι μηχανισμοί διαμόρφωσης της «κοινής γνώμης» έχουν ανάψει στο φουλ τις μηχανές. Ο Γιούνκερ μίλησε για νέα μέτρα, την επαύριο κιόλας των εκλογών. Σαν να καθόταν σε αναμένα κάρβουνα. Είπε αυτό που όλοι γνώριζαν. Γι' αυτό και στα ελληνικά ΜΜΕ άρχισε ήδη η συζήτηση για τα νέα μέτρα. Μια συζήτηση που ήταν απαγορευμένη κατά την προεκλογική περίοδο.

Παράλληλα, δουλεύονται και πολιτικά σενάρια. Επειδή διαβλέπουν ότι η κυβέρνηση αυτή είναι πλέον μετέωρη και δε θα μπορέσει να βγάλει πολύ καιρό, άρχισαν να μιλούν για κυβερνήσεις συνεργασίας, για οικουμενικές κυβερνήσεις, για κυβερνήσεις τεχνοκρατών. Στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα, λένε. Θα μπορέσουν, λοιπόν, να βρουν εναλλακτική λύση εξουσίας, έστω κι αν χρειαστεί να περάσουν από μια πολιτική κρίση.

Οι εργαζόμενοι, όμως, πρέπει να επιδιώξουν τα αδιέξοδα. Διότι μόνο τα αδιέξοδα της αστικής δημοκρατίας μπορούν να δημιουργήσουν διέξοδο για τους εργαζόμενους. Για τη δημιουργία μιας τέτοιας κατάστασης, όμως, εργαλείο δεν μπορεί να είναι η εκλογική συμπεριφορά. Εργαλείο μπορεί να είναι μόνο η ταξική συμπεριφορά στους δρόμους. Εκεί και μόνον εκεί μπορεί να κριθεί και να καθοριστεί η πορεία των πραγμάτων.

Τη δυνατότητα των 24ωρων ντουφεκιών, υπό την αιγίδα της ποικιλόχρωμης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, την έχουμε ήδη διαπιστώσει. Δεν ιδρώνει τ' αυτή των κυβερνήσεων από κινητοποιήσεις χωρίς πνοή, χωρίς δυναμισμό, χωρίς σύγκρουση, χωρίς προοπτική. Ή αλλάζουμε ή... μας αλλάζουν τα φώτα.

Η ταξική σύγκρουση είναι απαραίτητη για να πάμε μπροστά. Εξίσου απαραίτητη, όμως, για να μην είναι η ταξική σύγκρουση ένα πυροτέχνημα, είναι η ταξική οργάνωση. Μόνο αν η εργατική τάξη οργανωθεί πολιτικά, μπορεί να χαράξει προοπτική.

■ Οπως τους βολεύει

Το διαβάσαμε στην «Ελευθεροτυπία», σε ανάλυση που ήδελε να παρουσιάζεται σαν σούβαρή: «Κυβερνητικά στελέχη αλλά και συνεργάτες του κ. Παπανδρέου μάς έλεγαν ότι συνεκτιμήθηκαν και συναδροίστηκαν στην απόφαση για να μη ζητήσει πρώτες εκλογές τα εξής: Το ΠΑΣΟΚ διατηρεί την πρώτη θέση σε πανελλαδικό ποσοστό. Η μείωση των δυνάμεων του είναι σημαντική. Ομως στην Ιποκράτους επισημάνουν ότι η ψήφος στις αυτοδιοικητικές εκλογές δεν έχει ευθεία σύγκριση με την ψήφο στις εδνικές εκλογές». Η Πορτάλιου κάλεσε «τους πολίτες να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα παρά τις πιθανές απογοητεύσεις από το πολιτικό σύστημα, γιατί τα επίδικα των εκλογών είναι πολύ σημαντικά».

Ο Καμίνης προέτρεψε «τους Αθηναίους να έρδουν να ψηφίσουν και ειδικότερα τους νέους».

■ Ποιος υπαγορεύει:

Καρέ-καρέ κατέγραψε το «Πρώτο Θέμα» τη συνάντηση του Γ. Παπανδρέου με τον Γ. Μπόμπολα στον VIP χώρο του «Πεντελικού». Ο Μπόμπολας έφτασε συνοδευόμενος από τον Χιτρή, ο οποίος προφανώς έκλεισε το ραντεβού, ο Παπαδρέου πήγε και έφυγε μόνος του, ενώ Χιτρής και Μπόμπολας παρέμειναν λίγο ακόμη και έφυγαν παρέα.

Ποιο να ήταν το αντικείμενο της έντονης (έτσι την περιγράφει η εφημερίδα) συζήτησης που είχαν ο Παπανδρέου με τον μεγαλοεκδότη και μεγαλοεργολάβο; Δεν το γνωρίζουμε. Είμαστε, όμως, σίγουροι ποιος υπαγόρευε σε ποιον. Άλλωστε, αν ο πρωθυπουργός δέλει κάτι,

έχει τη δεσμική ευχέρεια να το πράξει. Ενώ ο καπιταλιστής πρέπει να περάσει από την κυβέρνηση, υπαγορεύοντας τους όφους του. «Θα του κάνω μια προσφορά που δεν θα μπορεί να την αρνηθεί», όπως έλεγε ο Ντον

■ Δικτατορία

Το 40% των ψηφοφόρων (που ξεπερνά το 50% στα μεγάλα προλεταριακά κέντρα) γύρισε την πλάτη στο πολιτικό σύστημα, έγραψε στα παλιά του τα παπούτσια εκβιασμούς και διλήμματα (που δεν τα έβαζε μόνο ο Παπανδρέου) και αρνήθηκε να επικυρώσει με τη συμμετοχή του την εκλογική φάρσα. Από το 60% που πήγε να ψηφίσει, ο ένας στους δέκα περίπου έριξε λευκό ή άκυρο, οι έξι στους δέκα ψήφισαν ενάντια στην κυβέρνηση και μόλις τρεις στους δέκα ψήφισαν τους κυβερνητικούς υποψήφιους. Στο σύνολο των ψηφοφόρων, το ποσοστό των κυβερνώντος κόμματος δεν ξεπερνά το 20%.

Αν η κυβέρνηση είχε μείνει στην αρχική της γραμμή, ότι η ψήφος είναι «αυτοδιοικητική», δα μπορούσαν τώρα να γίνουν επαμφοτερίζουσες αναλύσεις. Όμως, ο ίδιος ο πρωθυπουργός έδωσε στις τοπικές εκλογές δημοψηφισματικό χαρακτήρα. Και εισέπραξε μόνο ένα 20% υπέρ της πολιτικής του. Πιο σαφής, πιο καθαρή, πιο κραυγαλέα αποδοκιμασία δεν δα μπορούσε να υπάρξει. Κι όμως, σαν να μη συνέβη τίποτα, ο Παπανδρέου εμφανίστηκε το βράδυ της Κυριακής σε εδινικό δίκτυο και μ' ένα παραληρηματικό διάγελμα είπε πως δα συνεχίσει να κυβερνά, χωρίς καν ν' αλλάξει τίποτα στην πολιτική του. Ερμήνευσε την ψήφο σαν σήμα για να συνεχίσει να κυβερνά όπως πρώτα. «Σήμερα το εκλογικό απότελεσμα επιβεβαίωσε αυτή την αλλαγή, οι πολίτες και σήμερα αυτήν την αλλαγή ζητούν», είπε!

Ανεξάρτητα από τις υπόλοιπες παραμέτρους που έχει μια ανάλυση για την πρωθυπουργική συμπεριφορά, εκείνο που πρέπει πρωτίστως να σημειώδει είναι πως αυτή είναι μια δικτατορική συμπεριφορά, που δυμίζει ελέω θεού μονάρχες. Κι όμως, ουδείς από τους φλυαρούντες στα τηλεοπτικά πλατό (μεγαλοδημοσιογράφους, εκπροσώπους κομμάτων, παράγοντες και παραγοντίσκους) αισθάνθηκε την ανάγκη να σημειώσει, ότι ο Παπανδρέου, βάσει των παραμέτρων που ο ίδιος είχε δέσει προεκλογικά, πλέον κυβερνά δικτατορικά. Οι μεν δημοσιογράφοι εξέφραζαν τη χαρά και την ανακούφιση τους για το ότι δεν δα γίνουν πρώτες εκλογές, οι δε εκπρόσωποι των κομμάτων της αντιπολίτευσης καμάρωναν για τα κέρδη τους. Η σταθερότητα του συστήματος και οι ιδιαίτερες κομματικές ανάγκες ενός εκάστου τους ενώνουν στην υποβάθμιση της πολιτικής ουσίας, που συμπικνώνεται στη φράση του Μαρξ για τη δικτατορία του κεφάλαιου.

Κορλέονε στο «Νονό» του Κόπολα.

■ Ο Γκέμπελς ζει

Πώς στήνεται μια προπαγάνδα με γκεμπελίστικο τρόπο. Κάνεις μια διαφροή, ότι τάχα πας για αναβολή του δεύτερου γύρου των τοπικών εκλογών, ώστε να γίνουν μαζί με βουλευτικές εκλογές. Οι πάντες γνωρίζουν, ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει, γιατί δα ισοδυναμεί με μείζον συνταγματικό πραξικόπημα. Κάνουν, όμως, πως δεν καταλαβαίνουν και δίνουν βάση στη διαφροή, αρχίζοντας τις ίδιες στην αναβάσεις. Εσύ το διαψεύδεις (απύπα), λες όμως (πάντα απύπα) ότι κάποια στιγμή εξέτασες το ενδεχόμενο. Αυτοί δεν αρκούνται στη διάψευση, αλλά συνεχίζουν, φωνάζοντας συνταγματολόγους και ζητώντας τη γνώμη τους. Τότε βγαίνει ο αρμόδιος υπουργός (ο ίδιος που οργάνωσε τη διαφροή) και δηλώνει πως τέτοιο δέμα ουδέποτε υπήρξε, ουδέποτε εξετάστηκε. Ετσι, φτάνεις μέχρι τη μέρα των τοπικών εκλογών με την απειλή των πρόωρων βουλευτικών εκλογών στην κορυφή της πολιτικής αιτέντας, έτσι που ο εκβιασμός να γίνει όσο το δυνατόν πιο κραυγαλέος και να τρομάξει όσο γίνεται περισσότερους νοικοκυράσιους.

■ Καραμπόλα

Πρωτόποιος ο τρόπος της καραμπόλας, που επέλεξε ο δάμαλος για να δώσει απαντήσεις σε όσους τον κατηγορούν ότι δεν μιλάει για την περίοδο της πρωδυπουργίας του. Φώναξε στο γραφείο του το προεδρείο των εμπόρων (ΕΣΕΕ), που ήδελε να του ζητήσει να μιλήσει σε μια εκδήλωσή τους (συνήθως αυτά ρυθμίζονται με αλληλογραφία με τη γραμματεία). Εστησε κουβεντούλα μαζί τους, είχε απαντήσεις για όλα (ακόμα και για το πότε δια μιλήσει) και δεν τους δέσμευσε να μη τα πουν στους δημοσιογράφους. Βγήκε, λοιπόν, ο Κορκίδης και μετέφερε χαρτί και καλαμάρι τις απόψεις Καραμανλή για τα δέματα που τον αφορούν. Εδώ που τα λέμε, από τον Αντώναρο καλύτερα τα κατάφερε σε ρόλο «εκπροσώπου του τέως προέδρου». Στις επόμενες εκλογές τον βλέπουμε υποψήφιο βουλευτή της ΝΔ.

ΥΓ: Για να μη το πάρει πάνω του ο Κορκίδης, σημειώνουμε ότι την έκανε κι αυτός τη γκάφα του. Γ' αυτό και εξαναγκάστηκε σε διόρθωση: «Σχετικά με σημερινά δημοσιεύματα του Τύπου και ρεπορτάρια αναφορικά με τη συνάντηση του Προεδρείου της ΕΣΕΕ με τον π. Πρωδυπουργό κ. Κώστα Καραμανλή, ο Πρόεδρος της ΕΣΕΕ κ. Βασιλής Κορκίδης δήλωσε τα εξής: «Στην ιδιαίτερα φιλική συνάντησή μας με τον π. Πρωδυπουργό κ. Κώστα Καραμανλή κανείς από τους παρευρισκόμενους δεν άκουσε τον π. Πρωδυπουργό να χαρακτηρίζει το Μνημόνιο “αναγκαίο κακό”».

■ Καπιταλιστές της... αριστεράς

Ο Γιάννης Κακουλίδης είναι εδώ και χρόνια ένας από τους σταδερούς καλεσμένους των εκλογικών τηλεοπτικών πάνελ. Μόνο που αυτή τη φορά συμμετείχε όχι με την ιδιότητα του στιχουργού-συγγραφέα, αλλά με την ιδιότητα του στελέχους της ΔΗΑΡΙ του Φώτη Κουβέλη. Στο στούντιο του Alter, λοιπόν, τον ακούσαμε να επαίρεται για το αποτέλεσμα της ΔΗΑΡΙ και να συμπληρώνει με έμφαση: «Έξιαστε η αριστερά της ευδύνης και ζητάμε μερίδιο, να συνδιαχειριστούμε. Η Δημοκρατική Αριστερά δεν θεωρεί ότι νόμος είναι το δίκιο του εργάτη μόνο, είναι και του επιχειρηματία». Σωστός ο τύπος. Άλλωστε, πρέπει να υποστηρίξει και το απομικό του συμφέρον. Διότι ο κ. Κακουλίδης δεν προσπορίζεται τα προς το «ζήν» από τους στήχους που κάποτε έγραψε ή από τα βιβλία που αραιά και που εκδίδει, αλλά από τη διαφημιστική του εταιρία, η οποία –ως καπιταλιστική επιχείρηση σε συνδήκες κρίσης– ψάχνει το... δίκιο της.

■ Επιμένουν στο καραγκιοζίλικι

Ενώ στην Ελλάδα ήμασταν απασχολημένοι με την ανάλυση των αποτελεσμάτων των τοπικών εκλογών, στη Γερμανία, στο Μόναχο συγκεκριμένα, κλιμάκιο της εξεταστικής επιτροπής της Βουλής για το σκάνδαλο Siemens «εξέταζε» το σημερινό μεγάλο αφεντικό της Siemens, τον πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο της εταιρίας Π. Λέσερ, ο οποίος απάντησε στα γραπτά ερωτήματα που του υποβλήθηκαν ότι δεν ξέρει τίποτα για τα «μαύρα ταμεία» της εταιρίας που διευδύνει. Πότε ανέλαβε ο Λέσερ; Το 2007, όταν η Siemens, σε συνεργασία με αμερικανική δικηγορική φίρμα που της επέβαλε το χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης έκανε την εσωτερική εκκαθάριση αυτής της υπόθεσης, κλείνοντας συμβιβασμό με τις αμερικανικες εποπτικές αρχές.

Η κατάδεση Λέσερ επιβεβαίωσε (για πολλοστή φορά), ότι για τους Γερμανούς η υπόθεση αυτή έχει κλείσει, όμως η Βουλή των Ελλήνων, με διακομματική συναίνεση, επιμένει στο καραγκιοζίλικι της δήμην έρευνας. Οταν δεν τους είπαν κουβέντα στο Σίκατσεκ, ο Κουτσενρόιτερ, ο Χριστοφόρακος, τι περίμεναν να τους πει το σημερινό αφεντικό της εταιρίας; Ομως, εγκλωβίσμενοι στην ίδια τους την τακτική, επιμένουν να ξεφτίλιζονται διενώντας, περιμένοντας τη στιγμή να κλείσουν την υπόθεση.

■ Βρετανία

Εκρηξη οργής από τους φοιτητές

Σε 50.000 υπολογίζονται οι φοιτητές που κατέβηκαν στις 10 Νοεμβρίου στους δρόμους του Λονδίνου, εκφράζοντας μαχητικά την οργή τους για την περικοπή κατά 40% της κρατικής επιχορήγησης στα πανεπιστήμια και τον τριπλασισμό των διδάκτρων. Η διαδήλωση κατέληξε έξω από τα κεντρικά γραφεία του κυβερνώντος Συντηρητικού Κόμματος, όπου οι διαδηλωτές αναψων φωτιά και άφισαν να εκτείνουν πέτρες στη τζαμαρία. Στη συνέχεια, μια μεγάλη ομάδα κατάφερε, παραμερίζοντας τους αιστυνομικούς που φρουρούσαν την είσοδο, να εισβάλει και να καταλάβει το κτίριο, αφού οι αιστυνομικοί που βρίσκονταν μέσα μαζί με το πρωτόκολλο εγκατέλειψαν. Οι καταληγές έξιλωσαν κέμερες και έγραψαν συνθήματα στους τοίχους και το εγκατέλειψαν όταν οι υπόλοιποι διαδηλωτές άφισαν να διαλύνονται ύστερα από μερικές ώρες.

Τέτοιες μαχητικές κινητοποίησης, οπάνιο φαινόμενο για τη Βρετανία, είναι δεήγμα της συσσωρευμένης οργής στην νεολαία, που πληρώνει αικριβά τις συνέπειες της κρίσης που πλήγτει στον ένα ή στον άλλο βαθμό όλες τις κοπιταλιστικές χώρες.

Εκτός από την περικοπή κατά 40% της κρατικής επιχορη-

γράφοντας πανεπιστημιακών παρα-

γόνων, αλλά και το προηγούμενο του 2006. Τότε η κυβέρνηση των Εργατικών είχε επιβάλλει για πρώτη φορά το σύστημα κατώτερου και ανώτερου ποσού διδάκτρων, με κατώτερο το ποσό των 1.000 και ανώτερο των 3.000 στερλινών. Με αποτέλεσμα μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα όλα τα πανεπιστήμια να ανεβάσουν και να ξεπεράσουν το ποσό των 3.000 στερλινών. Διδάκτρα επιβλήθηκαν για πρώτη φορά στα βρετανικά πανεπιστήμια από κυβερνηση του Εργατικού Κόμματος το 1997.

Ουρούσαν σε 13χρονα παιδιά!

Τις βαρβαρότητες του ιστορικού στρατού σε βάρος παιδιών αποτελύπτει ένα αικόμη πιο αποτρόπαιο περιστατικό που έφερε στο φως της δημοσιότητας την 1η Νοεμβρίου ο ίδιος ο υπουργός για τις Υποθέσεις Κρατουμένων της κυβέρνησης Αρμπάς. Πρόκειται για δύο 13χρονα αγόρια, το Muhammad Tariq Abd al-Latif Mukhaymar και το Muhammad Nasir Ali Radwan, από την Beit Awar, που συνελήφθησαν κοντά στο τείχος τον περασμένο Ιούλιο. Τα παιδιά χτυπήθηκαν άγρια και με δεμένα τα χέρια και τα μάτια μεταφέρθηκαν στον κοντινό εποικισμό Binyamin. Οπως κατήγορος τους, οι στρατιώτες έπιπειραστές έλεγαν ότι οι πατέρες των παιδιών γιαρούσαν στην ουρούσα στο κεφάλια και στα πρόσωπα των παιδιών, ενώ τα κορίδιαν και γελούσαν και ένας τραβούσε φωτογραφίες. Στη συνέχεια ανακρίθηκαν και μεταφέρθηκαν στο στρατόπεδο Ofer, όπου έμειναν τρεις μήνες, και έπειτα στη φυλακή Ανηλίκων στη Ριμονί. Τελικά, δεν παραπέμπθηκαν σε δίκη.

Το «χτύπημα του δράκου» σπέρνει τον όλεθρο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5 καλλιέργειες και έχει σκοτωθεί μεγάλος αριθμός αμάχων από τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς στην προσπάθεια των αμερικανικών στρατευμάτων να χτυπήσουν τις θέσεις των Ταλιμπάν και να ανατίξουν αυτοσχέδιες βόμβες και νάρκες, για να μπορέσουν να ανοίξουν δρόμους και να προχωρήσουν.

Η ανακοίνωση της «Afghan Rights Monitor» επιβεβαιώνει τις πληροφορίες σχετικά με την εξέλιξη της επιχείρησης «Το χτύπημα του δράκου» που είχαν δώσει σε συνεντεύξεις τους διοικητές των Ταλιμπάν στην Εκτάβρη, οι οποίες δημοσιεύτηκαν στην ιστοσελίδα «Alemaresh». Στις συνεντεύξεις αυτές, μεταξύ άλλων, αναφέρουν ότι αποφάσισαν να μην εμπλακούν σε κανονικές μάχες, αλλά να χρησιμοποιήσουν τα πυραύλους, που προκάλεσαν το θάνατο πολλών αμάχων, ισοπέδωσαν εκατοντάδες σπίτια και κατέστηματα, κατέστρεψαν τις καλλιέργειες και τα χωράφια τους και ανάγκασαν τον περιοχή χρησιμοποιώντας πυραύλους, που προκάλεσαν το θάνατο πολλών αμάχων, ισοπέδωσαν εκατοντάδες σπίτια και κατέστηματα, κατέστρεψαν τις καλλιέργειες και τα χωράφια τους και ανάγκασαν τον περιοχή χρησιμοποιώντας πυραύλους, που προκάλεσαν το θάνατο πολλών αμάχων, ισοπέ

■ Ξεουν μέληλον οι τσόνιες:

«Οι μονοκομματικές κυβερνήσεις έχουν τελειώσει και οδηγούμαστε σε κυβερνήσεις, γι' αυτό και τα κόμματα θα πρέπει να επιδιώξουν προγραμματικές συμφωνίες». Αυτό δήλωσε η Μπακογιάνη, που σε μια βδομάδα θα ανακοινώσει την ιδρυση κόμματος, το οποίο «δεν θα έχει γωνίες στης θέσεις του, αλλά θα μιλά με καθαρά λόγια», όπως είπε.

Το τελευταίο δεν χρειάζεται να το σχολιάσουμε. Ούτε η Μπακογιάνη είναι καινούργια στην αστική πολιτική πιάτσα, ούτε με το Μητσοτάκη έκοψε ποτέ τις στενές σχέσεις. Το ερώτημα είναι αν έχει μέλλον ένα κόμμα που δηλώνει πως φιλοδοξία του είναι να γίνει τόσοντα σε μια κυβέρνηση συνεργασίας. Το αποτέλεσμα των εκλογών έδωσε μάλλον αρνητική απάντηση, αν σκεφτούμε τη μείωση που είχαν οι δυνάμεις του ΛΑΟΣ και την εντελώς αναιμική συγκομιδή του Κουβέλη και των Οικολόγων. Για τη Μπακογιάνη τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα, καθώς προσδοκά αφελή από ένα ανερχόμενο κόμμα. Είναι προφανές ότι η ΝΔ ανακάμπτει και ότι ο Σαμαράς κατέστη ήδη αδιαφορισθήτης αρχηγός της. Από πού θα βρει στελέχη; Αν εξαρέσουμε το Μαρκογιανάκη και τον Κιλτίδη, θα φύγουν άλλοι βουλευτές από το σίγουρο μαντρί, για να γίνουν... ελευθέρια βουκής με τον κίδυνο να εξαφανιστούν πολιτικά; Αν πάρει τίποτα Ανδριανόπουλους, όπως συζητιέται, τότε τα πράγματα θα είναι ακόμα χειρότερα, γιατί η νεοφιλελύθερη στάμπα θα γίνει ανεξίτηλη.

Το εκλογικό αποτέλεσμα κάνει τα πράγματα για τη Μπακογιάνη ακόμα πιο ζόρικα.

■ Αναζητούν στέγη

Πολύ άσχημα πήγαν τα πράγματα και για τη ΔΗΑΡΙ του Κουβέλη. Μπορεί ο Ψαριανός να πάρει ένα ευπρόσωπο ποσοστό, μπορεί να εξελεξαν δημάρχους και συμβούλους σε συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ ή με τον ΣΥΡΙΖΑ, όμως και δήμους έχασαν (π.χ. Νέα Φιλαδέλφεια) και κανέναν αέρα ανερχόμενης πολιτικής δύναμης δεν έδειξαν.

Ο Κουβέλης και οι συνεργάτες του δεν είναι πρωτάρηδες. Ξέρουν ότι μόνοι τους δεν έχουν μέλλον, γι' αυτό και από το βράδυ της Κυριακής ήδη άρχισαν να εκθέτουν δημόσια τη διαθεσιμότητά τους να συγκυβερνήσουν με το ΠΑΣΟΚ. Αυτή είναι η μόνη προοπτική που βλέπουν για τον εαυτό τους. Πόσους, όμως, από δαύτους μπορεί να στηριξει το ΠΑΣΟΚ, σε μια περίοδο που έχει μπει σε ελεύθερη πτώση; Τον Κουβέλη, άντε και καναδύο ακόμη,

Η οργή να εκφραστεί και στους δρόμους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3
να κέρεψει την παράταξη στην εξουσία. Ολοι οι άλλοι, Καρατζαφέρης, Ντορούλης, ακόμα και οι μεμψιμοριούντες στο εσωτερικό της ΝΔ κάνουν ζημιά στην παράταξη και είναι ανίκανοι να την οδηγήσουν ξανά στην εξουσία. Ο Σαμαράς έπαιξε μόνος του, επέμεινε στο παραμύθι της «αντιμημονιακής» ψήφου και κέρδισε κι αυτό οφείλουν να του το αναγνωρίσουν όλοι. Προς την κεφαλαιοκρατία το μήνυμα Σαμαρά ήταν πως αυτός αποτελεί τη μοναδική εναλλακτική λύση εξουσίας που διαθέτουν. Ας πάψουν, λοιπόν, να τον πιέζουν να ευθυγραφιστεί με την κυβέρνηση, διότι τότε μοναδική αντιπολίτευση θα παραμείνει το πεζοδρόμιο. Αυτό το είχε πει και τότε που αρνήθηκε να ψηφίσει το Μνημόνιο. Δεν είμαστε, όμως, καθόλου βέβαιοι ότι αυτός ο σωστός πολιτικός συλλογισμός θα γίνει δεκτός από την κεφαλαιοκρατία, που σκέφτεται κοντόφθαλμα και θέλει όλες τις πολιτικές δυνάμεις ευθυγραφισμένες γύρω από το Μνημόνιο. Το βέβαιο είναι πως η πίεση πάνω στο Σαμαρά θα χαλαρώσει κάπως. Θα του επιτρέψουν να παίξει τα παιχνίδια του σαν κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, για να μπορέσει να εγκλωβίσει τημήσατα εργαζόμενων στη στρατηγική της κυβερνητικής εναλλαγής.

Πανηγύρια, αλητά...

Το βράδυ της Κυριακής, τα στελέχη του Περισσού θύμιζαν την παροιμία «θέλει η πουτάνα να κρυφτεί μια η χαρά δεν την αφήνει». Ήταν το κόμμα που δεν ανέβασε μόνο τα ποσοστά του (σ' αυτό ρόλο κυρίως έπαιξε η μεγάλη αποχή και τα πολλά άκυρα λευκά), αλλά αύξησε και τον αριθμό των ψήφων του. Πήραν 72.000 περισσότερες από τις βουλευτικές του 2009 και 109.000 περισσότερες από τις νομαρχιακές του 2006.

Εντύπωση, όμως, προκάλεσε η ευμένεια με την οποία αυτό το αποτέλεσμα έγινε δεκτό από τους πανελίστες της Κυριακής. Ουδείς δοκίμασε να το αμφισβητήσει ή να επιχειρήσει μια διαφορετική ανάγνωση. Ούτε καν ο Πρετεντέρης. Κι όμως, υπήρχε δεύτερη ανάγνωση: η πλήρης αδυναμία του Περισσού να εκλέξει έστω ένα δήμαρχο. Τις πρώτες ώρες μετά το τέλος της ψηφοφορίας φαινόταν σαν να μπαίνουν στο δεύτερο γύρο σε μια σειρά δήμους. Αυτό παρέσυρε και την Παπαρήγα να δηλώσει: «Σε αρκετές περιπτώσεις είμαστε ή φαίνεται ότι έχουμε πάρα πολλές πιθανότητες να είμαστε στο δεύτερο γύρο». Τελικά, έμειναν μόνο με την Πετρούπολη και την Ικαρία, χωρίς πολλές πιθανότητες να κερδίσουν και στη μια και στην άλλη περίπτωση.

Και η Νίκαια; Ο δήμος-πρότυπο, όπου ο Μπενετάτος εφάρμοσε το μοντέλο διοίκησης που οραματίζεται ο Περισσούς; Το 50% της δύναμής του έχεισε ο Μπενετάτος. Τόσο πολύ πρέπει να τον σχάθηκε ο κόσμος, που έφερε δεύτερο τον Λογοθέτη, ένα απολίθωμα του παρελθόντος. Γιατί; Γιατί ο Περισσός έχασε το μοναδικό δήμο στον οποίο κυβέρνησε, την ίδια ώρα που οι ψήφοι και τα ποσοστά του σε πανελλαδικό επίπεδο ανέβαιναν; Σε πανελλαδικό επίπεδο εισέπραττε την ψήφο διαμαρτυρίας αυτών που δε μπόρεσαν να ξεπεράσουν τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό, ενώ στη Νίκαια εισέπραττε την οργή των κατοίκων για τη διοίκηση που άσκησε. Αυτή είναι η μοίρα όσων θέλουν να το παίζουν αντικαπιτολιστές και ταυτόχρονα επιζητούν να ασκήσουν διοίκηση στο πλαίσιο της αστικής εξουσίας. Αυτά είναι τα αποτελέσματα της διαχειριστικής λογικής.

Είναι χαρακτηριστικό ότι και στα επίσημα κομματικά κείμενα και στο «Ριζοσπάστη» δεν γράφτηκε λέξη για

το μέγα πρόβλημα της Νίκαιας. Απαξίωσαν να ενημερώσουν τον κόσμο τους, που σύγουρα υπέστη σοκ από τη συντριβή της Νίκαιας την ώρα που πανελλαδικά οι ψήφοι ανέβηκαν. Δημοσιεύτηκε μόνο μια μικρή ανακοίνωση της «Λαϊκής Συσπείρωσης Νίκαιας-Ρέντη», που ανέφερε ότι έγινε τη Δευτέρα «η πρώτη συνάντηση για την εκτίμηση του εκλογικού αποτελέσματος». Η ανακοίνωση έλεγε πολλά και διάφορα, υποσχόταν ότι οι νεοεκλεγέντες σύμβουλοι «θα δώσουν τον καλύτερό τους εαυτό για να οργανωθούν νέοι σγάνωνες», ότι θα συμβάλλουν «στη λαϊκή ενότητα, στη συπειρωση, στην οργάνωση της καθημερινής πάλης του λαού για να αποτρέψουμε τα χειρότερα», καλούσε σε αποδοκιμασία και των δύο υπουργών στο δεύτερο γύρο με άκυρο, αλλά εκτίμηση για τη συντριβή δεν έκανε. Το θέμα κάνει «τζίζ» και προφανώς θα το πάσουν στα χέρια τους αργότερα. Προς το παρόν προτιμούν να ενισχύουν τον κομματικό πατριωτισμό με το αποτέλεσμα της συγκυριακής ανόδου.

Στο χώρο του πάλαι ποτέ ΣΥΡΙΖΑ επικρατεί κατήφεια. Ο Αλαβάνος συντρίψτηκε, αφού τον πέρασε ακόμα και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ο Κουβέλης είναι «μαζεμένος» και αναζητά διαύλους προς το ΠΑΣΟΚ, ξέροντας πως τώρα ενδεχομένως να τον χρειαστούν. Ο Τσίπρας δεν πήγε άσχημα (το αποτέλεσμα έδειξε ότι μπορεί να μπει στη Βουλή), όμως η απώλεια δεκάδων χιλιάδων ψήφων, σε συνδυασμό με το πατατάρακό Μητρόπουλου, που υποτίθεται ότι ήταν το νέο περιφέραμα διείσδυσης στο χώρο των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ, τον έφερε ήδη στη θέση του κατηγορούμενου με κατήγορο το «αριστερό ρεύμα». Από Δευτέρα θα ξεκινήσει νέος γύρος «εσωστρέφειας» πέριξ της Κουμουδούρου. Άλλωστε, όλη τη βδομάδα οι

«συνιστώσεις» ξεσκίστηκαν στις συνεδριάσεις. Σημειώνουμε επίσης το κάλεσμα για «κατά συνειδηση» ψήφο στο δεύτερο γύρο, που είναι κλείσιμο του ματιού προς τους ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ.

Ο Καρατζαφέρης τα 'χει βάψει μαύρα. Οπου κατέβασε υποψήφιους είδε τα ποσοστά του να πέφτουν. Με τη στήριξη στον «προδότη» Τατούλη ήρθε σε ρήξη με τους ενοίκους της «πολιούκοπικά». Ο Βορίδης παίζει με τα νεύρα του, ο Σαμαράς τον καρφώνει υπενθυμίζοντας συνεχώς πως ψήφισε το Μνημόνιο και συνειδητοποιεί πλέον ότι άρχισε γι' αυτόν η αντίστροφη μέτρηση.

Εχουμε και τους νεοναζί της «Χρυσής Αυγής» για πρώτη φορά να αντιπροσωπεύονται στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας, με ψήφους βουτηγμένες στο αίμα των μεταναστών και το ρατσιστικό μίσος. Αποτελεσματικά στοιχεία που περιλαμβάνει την αντίστροφη στροφή.

Αφήσαμε για το τέλος την ΑΝΤΑΡΣΥΑ που πλέει σε πελάγη ευτυχίας, διότι πήρε περίπου 100.000 ψήφους (το ποσοστό είναι σχεδόν 2%, οι Ανταρσιακοί πανηγυρίζουν γι' αυτό, έχουν όμως να πουν ότι στην πραγματικότητα δεν είναι παρά 1%). Για μια αικόνη φορά συμπεραίνουν «αριστερή στροφή». Το είχαν κάνει και το 2007, για να καταπιάνουν τη γλώσσα τους το 2009, όταν η αριθμητική των ψηφών αλλάξει άρδην. Γύρα, μια συγκυριακή εκλογική άνοδος, που δεν είναι παρά ψήφος διαμαρτυρίας και όχι ψήφος επιλογής (με τι δεσμούς ν

■ Από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και το νομάρχη Χαλκιδικής

Δεύτερο μεγάλο σκάνδαλο στο Πόρτο Καρράς

Ογνωστός από το σκάνδαλο του Πόρτο Καρράς της Χαλκιδικής Κ. Στέγγος, ιδιοκτήτης του ομώνυμου ξενοδοχειακού συγκροτήματος και μιας ολόκληρης αλυσίδας εταιριών, δεν το βάζει κάτω, ακόμη και μετά το μεγάλο κάζο που έπαθε με την γνωστή κατάληξη που είχε η ντροπολογία Πάχτα και ΠΑΣΟΚ, το Γενάρη του 2004. Επανέρχεται το 2008 (δεν γνωρίζουμε τον ακριβή μήνα) και πιέζει το Δασάρχη Πολυγύρου, τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Χαλκιδικής και την προϊσταμένη της Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας να κάνουν πράξη χαρακτηρισμού για την επίμαχη έκταση των 17.630 στρεμμάτων ή για την τιμή που έκτασης αυτής και μέσω της πράξης χαρακτηρισμού να κάνουν τον αποχαρακτηρισμό.

Από το φθινόπωρο του 2009 μέχρι τώρα είχαμε επικοινωνήσει πολλές φορές με τον πρώην Δασάρχη Πολυγύρου και μια φορά με το διάδοχό του, για να μάθουμε αν η εταιρία ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ είχε υποβάλει αίτηση για πράξη χαρακτηρισμού όλης της επίμαχης έκτασης των 17.630 στρεμμάτων ή τιμήματός της. Ποτέ δεν μας απάντησαν με σαφήνεια, προφασιζόμενοι διάφορες δικαιολογίες.

Οι πιέσεις Στέγγου, που συνεχίστηκαν μέχρι το καλοκαίρι του 2010 (θα αναφερθούμε στη συνέχεια σ' αυτές), δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα. Εποιητικά παρακάμπτει τον Δασάρχη Πολυγύρου και τις δύο Διεύθυνσεις Δασών και καταφεύγει στο νομάρχη Χαλκιδικής Αστ. Ζωγράφο, ο οποίος προσφέρει ολόπλευρη βοήθεια στον μεγαλοκαπιταλιστή, μολονότι είναι αναρμόδιος, τόσο αυτός όσο και οι υπηρεσίες του.

Ας θυμηθούμε, εν συντομίᾳ, τη ντροπολογία Πάχτα και τη προηγήθηκε αυτής.

Το Νοέμβρη του 1968, η στρατιωτικοφασιστική δικτατορία του Παπαδόπουλου υπογράφει μια αποικιοκρατικού τύπου σύμβαση με τον I. Καρρά, με την οποία του παραχώρησε μια έκταση 17.630 στρεμμάτων δάσους για τουριστική ανάπτυξη, την οποία αποχαρακτήρισε. Σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή και τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις της, ο αποχαρακτηρισμός της έκτασης θα έληγε στις 24 Οκτωβρη του 1987, όπως και έγινε. Παρολαυτά, ο μετέπειτα ιδιοκτήτης της εταιρίας ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ Κ. Στέγγος πιέζει και τότε τις δασικές υπηρεσίες να προχωρήσουν σε νέο αποχαρακτηρισμό της έκτασης των 17.630 στρεμμάτων, ενώ ήταν καθαρό, ότι δεν ίσχυε πια η αποικιοκρατική σύμβαση με την οποία είχε αποχαρακτηριστεί το δάσος.

Ο πρώην προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΦΠ) B. Γιωτάκης (στέλεχος του ΠΑΣΟΚ και από τους βασικούς συντάκτες του δασοκτόνου νόμου 3208/2003), έχοντας σαφώς πλήρη ενημέρωση για το τι παίζεται στη Χαλκιδική και για τη βούληση της κυβέρνησης του Κ. Σημίτη, προσπάθησε να βοηθήσει την κατάσταση αποχαρακτηρισμού. Στις 13 Φλεβάρη του

2003 έστειλε ερώτημα της ΓΔΑΠΔΦΠ στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (ΝΣΚ) για το εάν εξακολουθεί να ισχύει ο αποχαρακτηρισμός του δάσους του Μαρμαρά Χαλκιδικής. Φαίνεται ότι προσδοκούσε θετική απάντηση στο ερώτημα, κάτιούς που δεν έγινε. Το Δ' Τμήμα του ΝΣΚ ομόφωνα γνωμοδότησε (164/30.4.2003), ότι δεν ισχύει πια ο αποχαρακτηρισμός του δάσους του Μαρμαρά και ότι όποιος από εδώ και πέρα αφισθίτει το χαρακτήρα του ως δάσους είναι υποχρεωμένος να υποβάλει αίτηση στο Δασαρχείο Πολυγύρου και να ζητήσει πράξη χαρακτηρισμού.

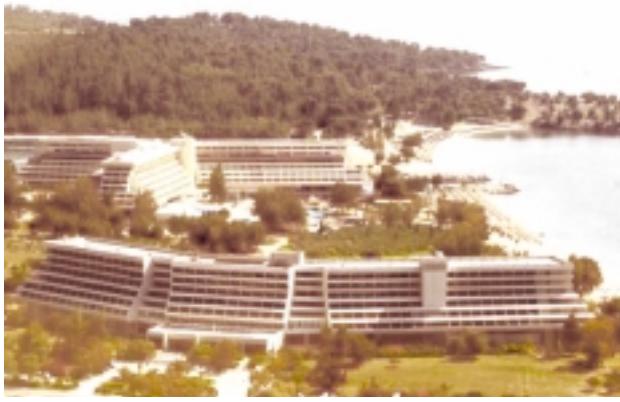
Δεδομένου ότι η γνωμοδότηση 164 ήταν ομόφωνη, ο πρώην υπουργός Γεωργίας Γ. Δρυς, για λογαριασμό όλης της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, δεν τολμήσει να επαναφέρει στο Δ' τμήμα του ΝΣΚ το ίδιο ερώτημα, γιατί συνειδητοποίησε ότι δεν θα βρεθούν Νομικοί Σύμβουλοι που θα γνωμοδοτήσουν διαφορετικά από τους συναδέλφους τους. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όμως, δεν το έβαλε κάτω. Αποφάσισε να πετύχει τον αποχαρακτηρισμό μέσω τροπολογίας που θα εισήγησε σε νομοσχέδιο. Εποιητικά, στις 16 Γενάρη του 2004 (ημέρα Παρασκευή, ημέρα που εισάγονται «πτωνήρες» τροπολογίες), εισήγαγε τροπολογία με την οποία παρέτεινε το άρθρο 6 της αποικιοκρατικής σύμβασης. Σύμφωνα μ' αυτό, η συγκεκριμένη έκταση δεν είναι δάσος και για την έκδοση οικοδομικών αδειών δεν απαιτείται θερινή ρήση των δασικών υπηρεσιών ή πράξη χαρακτηρισμού του δάσους.

Στις 8 Απριλίου του 2009 δημοσιεύτηκε η απόφαση 2985/2009 του ΣΤΕ. Η απόφαση αυτή αφορούσε την κατασκευή κατοικίας σε τιμή δασικής έκτασης η οποία είχε εκχερσωθεί παράνομα, πριν από τις 11 Ιουνίου του 1975 που είχε ψηφιστεί το Σύνταγμα. Οι καταπατητές της δασικής έκτασης είχαν πετύχει να βγάλουν οικοδομική άδεια από την Πολεοδομία. Η πράξη αυτής της Πολεοδομίας δεν είναι η μοναδική περίπτωση που Πολεοδομίες βγάζουν άδεια χωρίς οι ιδιοκτήτες και οι μηχανικοί να προσκομίσουν βεβαιώσεις για το χαρακτήρα της έκτασης που θέλουν να οικοδομήσουν. Οι έξι σύμβουλοι του ΣΤΕ θεώρησαν ως νόμιμη την οικοδομική άδεια, παρά το γεγονός ότι η Πολεοδομία παρανομούσε, και πάνω σ' αυτό οικοδόμησαν την απόφασή τους: «Συνεπώς εκτάσεις που έχουν απολέσει το δασικό τους χαρακτήρα πριν από την 11η Ιουνίου 1975 λόγω επεμβάσεων που έλαβαν χώρα με βάση σχετική διοικητική πράξη, η οποία καλύπτεται από το τεκμήριο της νομιμότητας (σ.σ. προφορώντας εννοούν την άδεια της Πολεοδομίας, που εκδόθηκε παράνομα), δεν είναι δυνατόν να χαρακτηρισθούν, κατά την διαδικασία του άρθρου 14 του ν. 998/1979, με πράξη του Δασάρχη ως δάση ή δασικές εκτάσεις ούτε να κηρυχθούν αναδασωτές».

Δεν θα συνεχίσουμε με το σχολιασμό της απόφασης του ΣΤΕ, στην οποία υπήρξε και μειοψηφία. Γιατί κι αν ακόμη η απόφαση 1285/2009 του ΣΤΕ ήταν σύννομη, δεν νομιμοποιείται ο Κ. Στέγγος να την επικαλεστεί και πολύ περισσότερο δεν νομιμοποιούνται να την επικαλεστούν η Πολεοδομία Πολυγύρου και ο Νομάρχης Χαλκιδικής προκειμένου να δικαιολογήσουν τις αποφάσεις με τις οποίες εξέδωσαν οικοδομική άδεια για 500 ή 1.000 μπαγκαλόδους, αγνοώντας τις δασικές υπηρεσίες.

Γιατί δεν μπορούν;

Γιατί πρώτον, μέχρι την 11η Ιουνίου του 1975 που ψηφίστηκε το Σύνταγμα του 1975, δεν είχε εκδοθεί καμία

νόμιμη διοικητική πράξη και πολύ περισσότερο δεν είχε γίνει καμία επέμβαση για την κατασκευή των μπαγκαλόδους.

Γιατί δεύτερον, σύμφωνα με το άρθρο 38 παρ. 1 του νόμου 998/1979, «κηρύσσονται υποχρεωτικώς ως αναδιασωτέα τα δάση και οι δασικές εκτάσεις, ανεξαρτήτως... Η αυτή υποχρέωση υφίσταται... εφ' όσον, μέχρι της 11ης Ιουνίου 1975, δεν έχαν χρησιμοποιηθεί δι' έτερον σκοπόν», ώστε να καθίσταται αιδύνατος η ανατροπή της εκτάσης χρησιμοποιήσεως ταύτης δημιουργηθείσης κατασκευώσεως.

Στις 15 Ιουνίου του 2009, η πρώην προϊσταμένη της Διεύθυνσης Δασών Κεντρικής Μακεδονίας υιοθετεί την ερμηνεία της απόφασης 1285/2009, που προαναφέραμε, και με εγκύριο της καλεί το Δασάρχη Πολυγύρου να προχωρήσει σε πράξη χαρακτηρισμού και μέσω αυτής να αποχαρακτηρίσει τις εκτάσεις που εικερσώθηκαν με αποφάσεις των δασικών υπηρεσιών. Από την πλευρά του ο πρώην δασάρχης Πολυγύρου (έχει συνταξιοδοτηθεί) είχε υιοθετήσει τις θέσεις και ετοιμάζόταν να προχωρήσει σε πράξη χαρακτηρισμού, με την οποία θα αποχαρακτηρίζει την έκταση (όγκωστο σε μας πόσα στρέμματα θα ήταν αυτή), επικαλούμενος την απόφαση 1285/2009 του ΣΤΕ. Οι δικές μας πιέσεις τον στρίμωξαν κι έτσι για ένα διάστημα είχε παγώσει τις διαδικασίες που απαιτούνται για την έκδοση της πράξης χαρακτηρισμού.

Το τρενάρισμα αυτό του Δασάρχη Πολυγύρου εκνεύρισε τον Κ. Στέγγο, ο οποίος επανέρχεται με νέα αίτηση για πράξη χαρακτηρισμού μιας άλλης έκτασης 24,31 στρέμματων, που είναι έκταση-φιλέτο. Ο Δασάρχης, με πράξη χαρακτηρισμού που είχε κάνει στις 3 Φλεβάρη του 2010, αποχαρακτηρίσει 9,89 στρέμματα. Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Χαλκιδικής κατέθεσε αντίρρηση κατά της πράξης αυτής την 1η Απριλίου του 2010. Μετά απ' αυτά τα γεγονότα, αναγκάστηκαν τόσο ο τέως Δασάρχης όσο κι αυτός που τον αναπλήρωσε μετά τη συνταξιοδότηση του να μη προχωρήσουν σε πράξη χαρακτηρισμού-αποχαρακτηρισμού.

Στη συνέχεια ο Κ. Στέγγος αλλάζει την τακτική του και βάζει μπροστά εκείνους τους τοπικούς φορείς που είναι διατεθειμένοι να μπουν στην υπηρεσία του. Αυτοί οι φορείς ήταν ο Σύλλογος Μηχανικών και ο Νομάρχης Χαλκιδικής Α. Ζωγράφος.

Πρώτος ο Σύλλογος βγάζει απόφαση (φετφά), ότι λόγω της πολύχρονης καθυστέρησης των Δασαρχείων της περιοχής στην έκδοση των Πράξεων Χαρακτηρισμού και των αποφάσεων του ΣΤΕ, δεν χρειάζεται να προσκομίζονται στις πολεοδομικές

■ Σπουδαστές και εργαζόμενοι σε IEK Ηρακλείου σε απόγνωση

Η οικονομική κρίση κυνηγά ανελέητα τους εργαζόμενους και ειδικά τους νέους και η κυβέρνηση και οι μηχανισμοί της σε ρόλο δημιουργίας κάθε ελπίδα για δουλειά, μόρφωση και ζωή. Χαρακτηριστικό, πρόσφατο παράδειγμα η τραγική κατάσταση σπουδαστών και καθηγητών του IEK Ηρακλείου. 20 σπουδαστές, που οι γονείς τους έμειναν άνεργοι (ενώ και οι ίδιοι δε μπορούν να βρουν δουλειά, λόγω της κρίσης και της ανεργίας που μαστίζει τους νέους, αλλά και γιατί το διδακτικό ωράριο είναι 2.30-8.30 μ.μ.) κινδυνεύουν να διακόψουν τις σπουδές τους, αφού αδυνατούν να πληρώσουν τα διδακτρά, που είναι 367 ευρώ το τετράμηνο. Την ίδια στιγμή, 150 καθηγητές του IEK είναι απλήρωτοι εδώ και δύμιση χρόνια από τον ΟΕΕΚ. Οι σπουδαστές κινητοποιήθηκαν, αλλά ο περιφερειάρχης Κρήτης στον οποίο απευθύνθηκαν, δήλωσε αναρμόδιος, καθώς ο ΟΕΕΚ δεν ανήκει στο υπουργείο Παιδείας. Από τη μεριά του, ο ΟΕΕΚ εμφανίζεται άτεγκτος και ζητά τα διδακτρά εν τη παλάμη για να επιτραπεί η παραμονή των σπουδαστών στο IEK. Η αναληγούσια στο ζενίθ, που καμουφλάρεται πίσω από τη διελκυστίνδα οργανισμών-Αυτοδιοίκησης και πίσω απ' όλα αυτά το ένα και αδιαίρετο κυνικό πρόσωπο του καπιταλιστικού κράτους.

■ Οι δεξιότητες των απασχολήσιμων στον 21ο αιώνα

Ο υφυπουργός Παιδείας Πανάρετος, εκ των κολλητών του ΓΑΠ και το ποποτηρητής των επιθυμιών του στο υπουργείο Παιδείας, πήρε μέρος στις εργασίες του Συμβουλίου των υπουργών Παιδείας των χωρών του ΟΟΣΑ, που διεξήχθησαν στο Παρίσι στις 4 και 5 του Νοέμβρη. Θέμα ήταν, σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου, «η επένδυση στο ανθρώπινο και το κοινωνικό κεφάλαιο και τις αναδυόμενες προκλήσεις με έμφαση στην αντιμετώπιση των συνεπειών της οικονομικής κρίσης στην εκπαίδευση».

Οποιος δε μπορεί να βγάλει άκρη από τις περίτεχνες, σκοπίμως γενικόλογες αναφορές του τίτλου του θέματος του Συμβουλίου, ας ρίξει μια ματιά στον τίτλο του θέματος του φόρουμ που προηγήθηκε με τη συμμετοχή «κοινωνικών εταίρων, διαμορφωτών εκπαιδευτικής πολιτικής, καθηγητών, φοιτητών» και τα ρέστα. Το φόρουμ διαπραγματεύθηκε «την επενδυση σε δεξιότητες για τον 21ο αιώνα». Κοντολογίς, οι καπιταλιστές και οι πολιτικοί εκπρόσωποι τους στις κυβερνήσεις, μαζί με καθηγητάδες-υπηρέτες τους και φερέφωνα της σχετικής συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, καθόρισαν τις δεξιότητες που πρέπει να κατέχει ο απασχολητής διούλος τους (και τις οποίες οφείλει να του παρέχει η εκπαίδευση), ώστε να μεγιστοποιείται το περιθώριο κέρδους των πρώτων, ειδικά την εποχή της οικονομικής κρίσης. Προφανώς, ο Πανάρετος έστησε ευήκοον ους και θα μεταφέρει στο αφεντικό του τα κελεύσματα του κεφαλαίου προς υλοποίηση.

Στον αέρα το σχέδιο Διαμαντοπούλου

Χωρίς στηρίγματα απέμεινε τελικά η Διαμαντοπούλου στην επίθεση που επιχειρεί ενάντια στο δημόσιο Πανεπιστήμιο. Τη σκυτάλη των αντιδράσεων στο «κείμενο διαβούλευσης» του υπουργείου Παιδείας πήραν τώρα τα μεγαλύτερα πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας, το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, το Αριστοτελείο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, το Μετσόβειο Πολυτεχνείο, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, καθώς και σύλλογοι μελών ΔΕΠ. Είναι φανερό ότι ο Παπανδρέου και η Διαμαντοπούλου λογάριασαν χωρίς εξαιρέσεις ξεδιάντροπων γυμνοσάλισγκων) σήκωσε παντιέρα αντίστασης, αφού αυτή έχει τα περιθώρια να αντιδράσει (λόγω εργασιακής θέσης, αλλά και θέσης στο πολιτικό σύστημα εξουσίας). Μπορεί, ειδικά οι συγκλητικοί, να αντι-

μέα, ποντάροντας στην αδυναμία της εργατικής τάξης να αντιδράσει, εξαιτίας της μεγάλης τρομοκρατίας που επικρατεί στους χώρους δουλειάς, θεώρησαν ότι μπορούν κι εδώ να κάνουν το ίδιο. Τυφλοί από αλαζονεία εξαπέλυσαν σαρωτική πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας, το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, το Αριστοτελείο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, το Μετσόβειο Πολυτεχνείο. Στο χορό προστέθηκε και το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, μετά από τα Πανεπιστήμια Πατρών, Αιγαίου, Θεσσαλίας, κ.λπ. Κάποιοι, μάλιστα, σύλλογοι διδασκόντων προχωρούν ήδη στις πρώτες κινητοποιήσεις, με απεργίες στις 11 και 12 του Νοέμβρη.

Ιδού χαρακτηριστικά αποσπάσματα των σχετικών αποφάσεων των Πανεπιστημίων, που εμπλουτίζουν τη γνωστή επιχειρηματολογία ενάντια στα σχέδια του υπουργείου Παιδείας.

Πανεπιστήμιο Αθηνών

Στο ψήφισμά της, η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Αθηνών τονίζει ότι το κείμενο διαβούλευσης του υπουργείου Παιδείας «δεν μπορεί να αποτελέσει βάση διαλόγου, καθ' όσον περιλαμβάνει προτάσεις με τις οποίες παραβιάζονται βασικές ακαδημαϊκές αρχές, θίγεται ο χαρακτήρας της ανώτατης εκπαίδευσης ως δημόσιου αγοραίου και καταστραγείται το αυτοδιοίκητο του Πανεπιστημίου, ζήτημα που εγέρει σοβαρό θέμα συνταγματικότητας». Εκφράζει επίσης την έντονη αντίδρασή της για «τις αλεπάλληλες περικοπές στη δημόσια χρηματοδότηση του Πανεπιστημίου, οι οποίες οδηγούν στην υποβάθμιση της παρεχόμενης παιδείας και έρευνας απειλώντας τον δωρεάν χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης».

Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

«Η Σύγκλητος του Α.Π.Θ. αποδοκιμάζει το κείμενο διαβούλευσης του υπουργείου για τις αλλαγές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και θεωρεί ότι δεν απαντά σε κανένα από τα μεγάλα προβλήματα της Παιδείας τα

δρούν επειδή το σχέδιο του υπουργείου Παιδείας ευθέως τους αμφισβητεί, ή επειδή δε μπορούν να σηκώσουν στις πλάτες τους τέτοιας έκτασης επίθεση, όμως, εκ των προγράμτων, αυτή η στάση τους συνιστά ισχυρό ράπτισμα στον Παπανδρέου και τη Διαμαντοπούλου και βεβαίως έχει θετική επίδραση στους απολιτικούς και ανενημέρωτους φοιτητές (οι πολιτικοποιημένοι φοιτητές, με ενδιαφέρον για τα κοινά και δράση μέσα στο κίνημα, δεν έχουν τέτοιου ειδους χρέα). Εμμέσως, πλην σαφώς, οι πανεπιστημιακοί καθηγητές κλείνουν το μάτι στους φοιτητές και τους καλούν σε γενικό ξεσηκωμό. Είναι σαν να τους φωνάζουν να καταλάβουν τα Πα-

νεπιοτήμια και να ξεχθούν στους δρόμους. Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, που μυρίζουν μπαρούτι, και με δεδομένη την άρνηση των Πανεπιστημίων να καθίσουν στο τραπέζι του «διαλόγου» με το γνωστό «σχέδιο διαβούλευσης», είναι πολύ πιθανή μια αναδίπλωση της κυβέρνησης, που και πάλι θα έχει το στόχο της τρικλοποδιάς. Η μόνη δύναμη, που μπορεί να βάλει ανεξίτηλη τη σφραγίδα της στις εξελίξεις και στις ίντριγκες του υπουργείου Παιδείας, υποχρεώνοντάς το σε άτακτη υποχώρηση είναι το ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα.

Γιούλα Γκεσούλη

Το «ΟΧΙ» των Πανεπιστημίων

οποία, μάλιστα, επιβαρύνει επικίνδυνα.

Επιπλέον, θεωρεί ότι το κείμενο αυτό δεν αποτελεί βάση διαλόγου εξαιτίας τόσο των αντισυνταγματικών του διατάξεων όσον αφορά στη διοίκηση και στη χρηματοδότηση των Πανεπιστημίων από την Πολιτεία, όσο και γιατί παραβιάζει θεμελιώδεις ακαδημαϊκές αρχές όπως η αυτοδιοίκηση και ο δημόσιος χαρακτήρας των Πανεπιστημίων, η συνοχή των γνωστικών αντικειμένων που συγκροτούν την ακαδημαϊκή μονάδα του Τμήματος και η αντικατάσταση των πτυχίων ως οργανωμένων ακαδημαϊκών τίτλων από ιδιότυπους φακελούς προσόντων που δεν αντιστοιχούν σε επαγγελματικά δικαιώματα».

2. Η χρηματοδότηση των ΑΕΙ γίνεται μέσω «...ειδικής υπηρεσίας, η οποία με την υποστήριξη ειδικών επιστημόνων και φορέων αναλαμβάνει τη διαπραγμάτευση και υπογραφή των προγραμματικών συμβάσεων με τα ιδρύματα, τη διαχείριση και κατανομή της δημόσιας χρηματοδότησης στα ιδρύματα...».

Καταργούνται έτσι με τον πιο εφαρμογικό τρόπο όλες οι ρήτρες του άρθρου 16 του Συντάγματος, που προβλέπουν το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και την υποχρέωση του κράτους να παρέχει δωρεάν ανωτάτη εκπαίδευση.

B. Ακαδημαϊκή Δομή – Πιτυχία
Η διάλυση των Πανεπιστημιακών Σπουδών και των Πτυχών.

1. Καταργείται η υφιστάμενη Ακαδημαϊκή δομή. Τα πτυχία απονέμονται από τη Σχολή. Από τα Τμήματα αφαιρείται η ευθύνη κατάρτισης των Προγραμμάτων Σπουδών και τους ανατίθεται «...η ευθύνη για την οργάνωση της διδασκαλίας και τη συνεχή βελτίωση της μάθησης σε αυτή...».

2. Κατακερματίζεται η ενότητα σπουδής που παρέχεται από το Τμήμα και η οποία με βάση τον 1268/82 αντιστοιχεί σε μια Επιστήμη και τα πτυχία που παρέχονται από τη Σχολή δεν κατοχυρώνονται με Φ.Ε.Κ. ως προς τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων, αλλά από Αρχή Πιστοποίησης.

Τα πτυχία μπορούν να είναι και μνοετή ή διετή, πρόγραμμα που ση

τον προσχηματικό διάλογο. Απορρίπτουμε συνολικά το κείμενο διαβούλευσης».

Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

Η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων αποφάσισε ομόφωνα τα ακόλουθα:

«Το κείμενο των προτάσεων του Υπουργείου δεν αποτελεί βάση διαβούλευσης, όχι μόνο διότι δεν επιλύει τα προβλήματα του Πανεπιστημίου, αλλά τα επιδεινώνει περαιτέρω, οδηγώντας το σε επικίνδυνες ατραπούς. Η Σύγκλητος θεωρεί ότι με το κείμενο αυτό παραβιάζονται θεμελιώδεις ακαδημαϊκές αρχές, όπως ο δημόσιος χαρακτήρας του Πανεπιστημίου και το αυτοδιοίκητο, ζήτημα που -εκτός άλλων- εγείρει σοβαρά ζητήματα συνταγματικότητας. Πραγματική βάση συζήτησης θα αποτελούσε η διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα και η πλήρης κατοχύρωση της αυτοδιόκησης των Πανεπιστημίων.

Η Σύγκλητος εκφράζει την έντονη αντίθεσή της για τις αλλεπάλληλες περικοπές στη δημόσια χρηματοδότηση του Πανεπιστημίου που αυξάνουν τον κίνδυνο της υποβάθμισης του διδακτικού και ερευνητικού έργου και απειλούν το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης. Ταυτόχρονα μεταθέτουν το κόστος των σπουδών στους φοιτητές και τις οικογένειές τους. Κατά συνέπεια απαιτεί από την κυβέρνηση να μην ισχύσει η υποχρηματοδότηση του Πανεπιστημίου και να υλοποιηθούν πλήρως οι υποχρεώσεις της κυβέρνησης, σύμφωνα με τις προγραμματικές συμβάσεις που έχει υπογράψει.

Επισημάνει ότι η λειτουργία του Ιδρύματος τίθεται σε άμεσο κίνδυνο από τις ελλείψεις σε υποδομές, ακαδημαϊκό, διοικητικό και τεχνικό προσωπικό, καθώς και από την απουσία μιας σταθερής και αξιόπιστης πολιτικής υποστήριξης της έρευνας.

Σε ότι αφορά στις σπουδές η κατάργηση του πτυχίου σε επίπεδο Τμήματος και η αντικατάστασή του από φακέλους προσόντων που δεν αντιστοιχούν σε επαγγελματικά δικαιώματα, συρρικνώνει τον ακαδημαϊκό χαρακτήρα του πτυχίου και υποβαθμίζει την ισχύ του στην αγορά εργασιών.

Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων αποκρούει τα φαινόμενα συκοφάντησης του Δημοσίου Πανεπιστημίου που κινηματογράφησαν την αποφασίστικη αρνητική δημοσιεύματα και στοιχεία, που πρέρχονται και από το ίδιο το Υπουργείο και καλεί την κυβέρνηση να εγκαταλείψει κάθε σκέψη για κατάθεση νόμου με το πλαίσιο που ανακοίνωσε».

Το κράτος ευλογεί τις μίζες των φαρμακευτικών επιχειρήσεων προς τους γιατρούς

Σχολιάζοντας στο προηγούμενο φύλλο τη δημογραφία της κυβέρνησης για τη μείωση της φαρμακευτικής δοπτάνης, πραφαθέσαμε απόστολοι ειδικής έκθεσης που συνοδεύει το νόμο, σύμφωνα με την οποία δεν επηρεάζεται το μάρκετινγκ των εταιριών. Ποιο είναι το βασικό αντικείμενο του μάρκετινγκ των φαρμακευτικών επιχειρήσεων; Είναι το αλισβερίσι με πανεπιστήμια και γιατρούς, ώστε να πρωθεύουν τα φάρμακα τους, μέσω κατεύθυνσης συνταγογράφησης.

Υποτίθεται ότι η κυβέρνηση καταγγέλλει συνεχώς την κατεύθυνση συνταγογράφησης. Τι κάνει, όμως, στην πράξη για να τη σταματήσει; Πώς είναι δυνατόν να χτυπήσει την κατεύθυνση συνταγογράφηση και ταυτόχρονα ν' αφήνεις άθιχτο το μάρκετινγκ των εταιριών;

Από το 1983 (νόμος 1316/83, άρθρο 31, παρ. 3) οι εταιρίες έχουν το δικαίωμα να οργανώνουν συνέδρια, ημερίδες και άλλες εκδηλώσεις, αφού πρώτα πάρουν την έγκριση από τον ΕΟΦ. Σ' αυτές τις εκδηλώσεις, όμως, γίνεται το πλασάρισμα των φαρμάκων, με τη βοήθεια συνήθως της πανεπιστημιακής κάστας, ενώ γίνεται και η προσέγγιση και το «ντιλ» με διάφορους γιατρούς. Πρόσφατα ο ΕΟΦ εξέδωσε νέα εγκύλιο για την οργάνωση τέτοιων εκδηλώσεων από τις φαρμακευτικές εταιρίες, «που διαμορφώθηκε μετά από δημόσια διαβούλευση» (έγινε, δηλαδή, σύμφωνα με τις υποδείξεις των εταιριών). Οπως γράφει το περιοδικό του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδας, «η νέα εγκύλιος επιδιώκει την έξυγιση και έχει τον περιορισμό των επιστημονικών εκδηλώσεων», οι οποίες τον τελευταίο χρόνο έχουν υπερδιπλασιαστεί! Η κυβέρνηση υποτίθεται ότι μειώνει τα περιθώρια κέρδους των «φαρμακοτριπτών», ολλά αυτοί υπερδιπλασιάζουν τις εκδηλώσεις στις οποίες πλασάρουν τα φάρμακα και κλείνουν το «ντιλ» με τους γιατρούς.

Στην κατηγορία των συνεδρίων επιστημονικού περιεχομένου δεν περιλαμβάνονται μόνο τα συνέδρια που οργανώνουν νοσοκομεία, πανεπιστήμια,

ιατρικοί σύλλογοι και άλλοι δημόσιοι φορείς (που κι αυτά σπονσοράρονται από φαρμακευτικές εταιρίες), αλλά και «όλες οι αντίστοιχες εκδηλώσεις που οργανώνονται στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό από φορείς της αλισβερίσης και επιχορηγούνται από εταιρίες προϊόντων αρμοδιότητας του ΕΟΦ! Ολα τα έξιδα που κάνουν οι εταιρίες για την οργάνωση τέτοιων εκδηλώσεων ή για το σπονσοράρισμα εκδηλώσεων φορέων θεωρούνται διαπάνες και περνιούνται στα βιβλία των εταιριών. Καταλαμβαίνετε, λοιπόν, πόσο εύκολο είναι (με μερικές απλές υπερτιμολογήσεις) να «ξεπλυθούν» και οι μίζες προς γιατρούς, μεγαλόσχημους και μη. «Ξεπλένονται», βέβαια, με απόλυτα νόμιμο τρόπο και τα «δωράκια». Η εταιρία στέλνει το γιατρό ταξίδι στο εξωτερικό, τον κοιμίζει σε πολυτελή ξενοδοχεία, τον ταΐζει κι ολ' αυτά θεωρούνται διαπάνες δημοσίων σχέσεων και εκπίπτουν από τα έσοδα της εταιρίας. Εκπίπτουν αικόμα και οι αμοιβές που δίνονται σε διάφορους μεγαλόσχημους που μιλούν ή προεδρεύουν σ' αυτές τις εκδηλώσεις.

Και που παίζει ο ΕΟΦ; Ο ΕΟΦ είναι το μεγάλο «πλυντήριο», αφού αυτός δίνει την έγκριση για την εκδήλωση. Φυσικά, εκδήλωση σοβαρής εταιρίας αποκλείεται να απορριφθεί, γιατί θα είναι άρτια οργανωμένη. Ανατίθεται σε ειδικές δημοσίων σχέσεων και οργάνωσης συνεδρίων, που οργανώνουν τα πάντα, ενώ μια σειρά μεγαλόσχημοι (πανεπιστημιακοί και άλλοι μεγαλογιατροί) προσφέρουν το κύρος τους.

Αν ήθελαν να χτυπήσουν το αλισβερίσι των εταιριών με τους γιατρούς, θα έκοβαν με το μαχαίρι αυτές τις εκδηλώσεις. Θα απαγόρευαν το σπονσοράρισμα και δεν θα επέτρεπαν στις εταιρίες να αναγνωρίζουν ας δαπάνες τις νόμιμες και κολυμπένες μίζες προς τους γιατρούς. Να έναις αικόμη λόγος που αποκαλύπτει πόσο υποκριτική είναι η δήθεν εκστρατεία ενάντια στη σπατάλη και την πολυφαρμακία. Ο μόνος στόχος αυτής της εκστρατείας είναι η τοσέπη των ασφαλισμένων και όχι τα ταμεία των φαρμακευτικών επιχειρήσεων.

Επιμένουν αντιδασικά

Το Φλεβάρη του 2010, οι αρμόδιες δασικές υπηρεσίες είχαν ετοιμάσει μια επιστημονικά άρτια εγκύλιο για το άρθρο 9 του δασοκτόνου νόμου 3818 της Τ. Μπιρμπιλή, μέσα στα σφιχτά πλαίσια της δασικής νομοθεσίας, που είναι φορτωμένη με αντιδασικές διατάξεις και νόμους. Συμπεριλαβόνταν, ως άφελαι και ως νομιμοποιούνταν τα πάντα και τα φρύγανα, και τις «άβατες κλιτύες των ορέων» στις δασικές εκτάσεις. Στη συνέχεια παρέδωσαν την εγκύλιο στην επιστημονική της διεύθυνση, της Τ. Μπιρμπιλή, μέσα στα σφιχτά πλαίσια της δασικής νομοθεσίας, που είναι φορτωμένη με αντιδασικές διατάξεις και νόμους. Συμπεριλαβόνταν, ως άφελαι και ως νομιμοποιούνταν τα πάντα και τα φρύγανα, και τις «άβατες κλιτύες των ορέων» στις δασικές εκτάσεις. Στη συνέχεια παρέδωσαν την εγκύλιο στην επιστημονική της διεύθυνση, της Τ. Μπιρμπιλή, μέσα στα σφιχτά πλαίσια της δασικής νομοθεσίας, που είναι φορτωμένη με αντιδασικές διατάξεις και νόμους. Συμπεριλαβόνταν, ως άφελαι και ως νομιμοποιούνταν τα πάντα και τα φρύγανα, και τις «άβατες κλιτύες των ορέων» στις δασικές εκτάσεις. Στη συνέχεια παρέδωσαν την εγκύλιο στην επιστημονική της διεύθυνση, της Τ. Μπιρμπιλή, μέσα στα σφιχτά πλαίσια της δασικής νομοθεσίας, που είναι φορτωμένη με αντιδασικές διατάξεις και νόμους. Συμπεριλαβόνταν, ως άφελαι και ως νομιμοποιούνταν τα πάντα και τα φρύγανα, και τις «άβατες κλιτύες των ορέων» στις δασικές εκτάσεις. Στη συνέχεια παρέδωσαν την εγκύλιο στην επιστημονική της διεύθυνση, της Τ. Μπιρμπιλή, μέσα στα σφιχτά πλαίσια της δασικής νομοθεσίας, που είναι φορτωμένη με αντιδασικές διατάξεις και νόμους. Συμπεριλαβόνταν, ως άφελαι και ως νομιμοποιούνταν τα πάντα και τα φρύγανα, και τις «άβατες κλιτύες των ορέων» στις δασικές εκτάσεις. Στη συνέχεια παρέδωσαν την εγκύλιο στην επιστημονική της διεύθυνση, της Τ. Μπιρμπιλή, μέσα στα σφιχτά πλαίσια της δασικής νομοθεσίας, που είναι φορτωμένη με αντιδασικές διατάξεις και νόμους. Συμπεριλαβόνταν, ως άφελαι και ως νομιμοποιούνταν τα πάντα και τα φρύγανα, και τις «άβατες κλιτύες των ορέων» στις δασικές εκτάσεις. Στη συνέχεια παρέδωσαν την εγκύλιο στην επιστημονική της διεύθυνση, της Τ. Μπιρμπιλή, μέσα στα σφιχτά πλαίσια της δασικής νομοθεσίας, που είναι φορτωμένη με αντιδασικές διατάξεις και νόμους. Συμπεριλαβόνταν, ως άφελαι και ως νομιμοποιούνταν τα πάντα και τα φρύγανα, και τις «άβατες κλιτύες των ορέων» στις δασικές εκτάσεις. Στη συνέχεια παρέδωσαν την εγκύλιο στην επιστημονική της διεύθυνση, της Τ. Μπιρμπιλή, μέσα στα σ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός...

Ολοκληρώθηκε ο πρώτος γύρος της γιορτής της δεινοκρατίας, με τον ελκυστικό και πειστικό τίτλο «ψευδαισθήσεις»: πεις ότι συμμετέχεις» και ακολουθεί ο δεύτερος και τελευταίος γύρος που θα γίνει αύριο σε πολλά σημεία της χώρας, με τίτλο «μην πέφτετε με τα μούτρα: έναν είπαμε, όχι δύο». Την παγκόσμια ημέρα κατά του διαβήτη διάλεξαν οι γεωμέτρες για να μοιράσουν ζαχαρωτά στους προσθετικούς αλλά άτρωτους ιδαγενείς. Οσο για την τοπική εαυτοδικήση, αυτή προσλαμβάνει από φέτος όχι πόρους αλλά οφίκια, περιβελτισμένη την αίγλη (ποιου Ζαππείου ρε;) του Καλλικράτη όστις αντικαθιστά τον Καποδιστρια. Ενημερωμένοι περί αυτή τη μεγάλη μορφή του παγκόσμιου χώρου των παντοειδών κατασκευών, οι πιστοί (ρις-τε) αναγνώστες της στήλης αναμένουν με αγωνία, ξερή και πόκα να περάσουν οι μέρες. Ασφαλώς, μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει η μάχη της συμβασιλεύουσας: Γιάννης Μπουτάρης από τη μια, μητροπολίτης και παπαδοπαίδι (με την ευρεία έννοια) από την άλλη. Γεγονός είναι πάντως ότι η συμβασιλεύουσα έχει να δει δήμαρχο με αρχικό γράμμα φωνήν, από τις ένδοξες μέρες της χούντας που πρώτος πολίτης της πόλης τοποθετήθηκε ο Βύρωνας Αντωνιάδης. Για να βρούμε τον προηγούμενο –που μάλλον ήταν και ο πρώτος– δια πρέπει να ανατρέξουμε στο 1916, βλέποντας ότι είναι ο Κωνσταντίνος Αγγελάκης που το όνομά του δόθηκε στην παρά τη ΔΕΘ οδό που το τέλος της ορίζει η γνωστή... ζαρντινιέρα. Θα μου πείτε τώρα, τι ζόρι τραβάς εσύ με το φωνήν, αλλά όλα αυτά άπονται λειπλαστικών και άλλων ζητημάτων που αποτελούν δομικά στοιχεία της στήλης. Και όπως με τις παλιές καλές συνταγές της γιαγιάς, είναι πράγματα που δεν τα αποκαλύπτει κανείς...

Πάντως, παγερά αδιάφορους μας αφήνουν οι βασιλικοί (όσο και οι γλάστρες), ασχέτως αν είναι σγουροί ή μη. Ομοίως αδιάφορους –αν και δεν διέπρεπε, αλλά είμαστε στήλη με το χαρόγελο στα χειλί, ασχέτως του πέλεκυ στα χέρια– μας αφήνει το αν ο Γρηγόρης Ψαριανός θα ψηφίσει Σγουρό ή κατσαρό ή ό, τι άλλο τραβά η όρεξη κι ο οπορτονισμός του. Οπως και το αν η «Δημοκρατική Αριστερά» θα στηρίξει Καμίνη και Μπουτάρη ή Μαλαμάτινα και μαυροδάφνη.

«Η κατάσταση δεν είναι τόσο παλιά όσο φαίνεται. Η Ευρώη θλέπει σήμερα μια γραφειοκρατική τάξη να στραγγίζει τα χρήματα από τα συρτάρια του κεφαλαίου, προσπαθώντας να τα κάνει να καρποφορήσουν σε κλειστό κύκλωμα, χωρίς να επενδύει σε καινούργιους τρόπους παραγωγής. Και οι προλεταρίοι, που τους διδάξαμε ότι το προλεταριάτο δεν υπάρχει πια, διαμαρτύρονται για την μείωση της αγοραστικής τους δύναμης, ελπίζοντας ότι ένα μεγάλο κίνημα ελεμονίσυντς δια αναπληρώσει την κατάργηση των κοινωνικών κεκτημένων, τη μείωση των μισθών, τη σταδιακή εξαφάνιση της χρήσιμης εργασίας και τη διάλυση της εκπαίδευσης, των συγκοινωνιών, των υπηρεσιών υγείας, της ποιοτικής γεωργίας και ό, τι δεν αυξάνει με άμεσα κέρδη– τον όγκο του χρήματος που είναι στην υπηρεσία της παγκόσμιας κερδοσκοπίας» (Raul Vanegeem – «Εγκώμιο της εκλεπτυσμένης τεμπελιάς»).

Δεν ξέρουμε αν ο κυρ-Ραγκούσης το εννοεί ότι δα βάλει ψαλίδι στα κινητά τηλέφωνα των μελών της κυβέρνησης (δηλαδή ξέρουμε, αλλά ο αρχισυντάκτης είπε να κόψουμε τις επι μ@κιών φλυαρίες γιατί το χαρτί κοστίζει), πάντως αντησυχούμε για το αν τελικά απέκτησε το πολυπόδιο ακριβό κινητό ο κυρ-Καρχιμάκης (οχτακούσιων ευρώ, αν δεν με απατά η μηνή μου σε αντίδεση με τον άντρα μου). Δεν είχαμε καμία νεότερη ενημέρωση και παρακαλώ όποιον σύντροφο γνωρίζει να με ενημέρωσει.

Εμβρόντησους μας άφησε το γεγονός ότι κανένα ελληνικό πανεπιστήμιο δεν περιλαμβάνεται στα διακόσια καλύτερα του κόσμου. Πεπεισμένοι όντες ότι πρόκειται για ανδελληνικό δάκτυλο, από εκείνους που επιβούλευνται και οπισθούλευνται τον ελληνισμό (τι γελάτε ρε; Δημότες της πόλης του Ανδιμου έιμαστε κι ας αυτοξοριστήκαμε εις ξένην), αναρωτιόμαστε τι φτάει. Οι μεταρυθμίσεις προχωρούν κανονικά και ίσως να μην απέδωσαν ακόμη καρπούς, όμως είμαστε σίγουροι ότι σύντομα δα δούμε και τα ελληνικά ΑΕΙ στην περίοπτη λίστα. Η Αννούλα να 'ναι καλά, μαζί και τα άλλα κορίτσια (ποιος Πανάρετος ρε, για την Εύη και τη Φώφη μιλάω) εκεί στο ιππουργείο παιδιάς.

Σε χρόνο ρεκόρ εκδόμηκε το βιούλευμα για τους «Πυρήνες της Φωτιάς». Κάνοντας σκόνη τις διαδόσεις των κομμουνιστών περι «ταξικής δικαιοισύνης», αφού το ίδιο έκανε και με τους πυρήνες του Βατοπεδίου, των υποκλωπών, τα γουρούνια του Καρβασάρα και τα τρωκτικά του δημοσίου. Δε γαλέγω...

Κοκκινοσκουφίτσα

Στα μανταλάκια η «ανάριμοστη σχέση» Μπιρμπίλη-Χλύκα

Στην πανταλάκια κρεμάστηκε η «ανάριμοστη σχέση» της υφυπουργού Περιβάλλοντος Τίνας Μπιρμπίλη και του καπιταλιστή μελετητή Νίκου Χλύκα, ο οποίος λειτουργεί σαν παντοδύνωμος σύμβουλός της στα δασικά θέματα, φτιάχνοντας οικόμα και τους νόμους. Μια σχέση την οποία πρώτοι καταγγέλλαμε εμείς εδώ και πολύ καιρό, αποκαλύπτοντας με αδιαμφισβίτητα ντοκουμέντα ότι ο Χλύκας, ιδιοκτήτης της ανώνυμης εταιρίας «Nero - N. Χλύκας και Συνεργάτες ΑΕ Μελετών», ήταν ο συντάκτης της εισηγητικής έκθεσης του νόμου για τα καμένα της Αττικής (άρα και του ίδιου του νόμου). Είμαστε, μάλιστα, οι μόνοι που έχουμε καταγγείλει το συγκεκριμένο νόμο ως δασοκτόνο.

Στη συνέχεια, αποκαλύψαμε τη φωτογραφική διάταξη και την προκλητική μεθόδουση της Μπιρμπίλη, που κήρυξε ολόκληρη την Ελλάδα υπό κτηματογράφηση, για να παρεθύρουν οι προθεσμίες του νόμου και να περάσει το έργο της κατάρτισης των δασικών χαρτών στην κακόρημη εταιρία «Κτηματολόγιο ΑΕ», η οποία θα δώσει τους χάρτες υπεργολαβία στις «ένδεκα αδελφές», δηλαδή τα μελετητικά γραφεία πέμπτης τάξης, μεταξύ των οποίων και η εταιρία του Ν. Χλύκα.

Στο θέμα επανήλθε με ολοσέλιδο δημοσίευμά της στις 30 Οκτωβρίου η εφημερίδα «Κεφαλαίο». Το δημοσίευμα έχει τίτλο «Οι καταπατητές επελαύνουν με φωτογραφική διάταξη» και υπότιτλο «Μελετητική εταιρία άπωπου συνεργάτη της Τίνας Μπιρμπίλη συνέταξε την εισηγητική έκθεση του Ν/Σ για τις καμένες δασικές εκτάσεις και... πήρε το έργο». Στο συγκεκριμένο δημοσίευμα γίνεται αναφορά (αρκετά συνοπτική) στην εκχώρηση του έργου των δασικών χαρτών σε ιδιώτες, με σκοπό τον αποχαρακτηρισμό δασών και νομοσχέδια, παίρνει μέρος σε συσκέψεις με υπηρεσιακούς παράγοντες, ελέγχει όλη τη δουλειά στο δασικό τομέα, γράφει όλες τις ανακοινώσεις του υπουργείου (πλέον υπογράφει με ένα «χ» και όχι με ολόκληρο το επώνυμό του) επειδή... μοιράζεται το όραμα της υπουργού· Σε ποιον τα πουλάει αυτά; Πέρα απ' αυτό, όμως, εδώ έχουμε ένα καραμπιτνάριο της Μπιρμπίλη; Συντάσσει νομοσχέδια, παίρνει μέρος σε συσκέψεις με υπηρεσιακούς παράγοντες, ελέγχει όλη τη δουλειά στο δασικό τομέα, γράφει όλες τις ανακοινώσεις του υπουργείου (πλέον υπογράφει με ένα «χ» και όχι με ολόκληρο το επώνυμό του) επειδή... μοιράζεται το όραμα της υπουργού· Σε ποιον τα πουλάει αυτά;

Το «δεν πήρα έργα» είναι η απολογία του ενόχου που προσπαθεί να κρύψει τα ίχνη του. Μήπως ο Ν. Χλύκας δουλεύει «για την ψυχή της μάνας του» ως μυστικού σύμβουλος της Μπιρμπίλη; Συντάσσει νομοσχέδια, παίρνει μέρος σε συσκέψεις με υπηρεσιακούς παράγοντες, ελέγχει όλη τη δουλειά στο δασικό τομέα, γράφει όλες τις ανακοινώσεις του υπουργείου (πλέον υπογράφει με ένα «χ» και όχι με ολόκληρο το επώνυμό του) επειδή... μοιράζεται το όραμα της υπουργού· Σε ποιον τα πουλάει αυτά;

Πέρα απ' αυτό, όμως, εδώ έχουμε ένα καραμπιτνάριο της Μπιρμπίλη; Συντάσσει νομοσχέδια και το παραδέχεται, ενώ η υπουργός σιωπά, έχοντας πλήρη κάλυψη από την αντιπολίτευση (που είτε είναι συνένοχη είτε απλώς κοιμάται), από τα μεγάλα ΜΜΕ και από τα

της πυρκαγιές του Αυγούστου 2009». Ο Χλύκας εμφανίστηκε στην εφημερίδα (προφανώς συνειδητοποίησε ότι πλέον δεν είναι μόνο η «Κόντρα») και επιβεβαίωσε ότι άντων ήταν ο συντάκτης της εισηγητικής έκθεσης «στο πλαίσιο της διαβούλευσης!» Δήλωσε ακόμη, ότι «επί υπουργίας Μπιρμπίλη δεν έχω πάρει κανένα έργο. Αντίθετα, επί Γ. Σουφλιά μου είχαν ανατεθεί έργα αξιάς εκατομμυρίων ευρώ».

Το «δεν πήρα έργα» είναι η απολογία του ενόχου που προσπαθεί να κρύψει τα ίχνη του. Μήπως ο Ν. Χλύκας δουλεύει «για την ψυχή της μάνας του» ως μυστικού σύμβουλος της Μπιρμπίλη; Συντάσσει νομοσχέδια, παίρνει μέρος σε συσκέψεις με υπηρεσιακούς παράγοντες, ελέγχει όλη τη δουλειά στο δασικό τομέα, γράφει όλες τις ανακ

Συνεχίζεται η κατρακύλα της οικονομίας

Συνεχίζεται η κατρακύλα της οικοδομικής δραστηριότητας. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Ελλστατ, ο Γενικός Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής μειώθηκε κατά 7,1% το Σεπτέμβρη του 2010 σε σύγκριση με το Σεπτέμβρη του 2009. Ο μέσος δείκτης του ενιαίμηνου του 2009 σε σύγκριση με το ενιαίμηνο του Αύγουστου του 2009 σημειώσει μείωση 5,5% ως προς τον αριθμό των αδειών που εκδόθηκαν, μείωση 23,1% στην επιφάνεια και 24,9% στον όγκο. Σε δωδεκάμηνη βάση (Σεπτέμβρης 2009 – Αύγουστος 2010) η μείωση είναι 10,6% στον αριθμό των οικοδομικών αδειών, 20,1% στην επιφάνεια και 24,1% στον όγκο. Βλέπουμε, δηλαδή, ότι μήνα με το μήνα η κατάσταση επιδεινώνεται. Δεκάδες χιλιάδες οικογένειες σε όλη την Ελλάδα, που ζούσαν από τα μεροκάματα στην οικοδομή, υποφέρουν. Δεν είναι λίγοι οι μετανάστες που έχουν αρχίσει να φεύγουν. Το φευγόθα ήταν εντονότερο, αν δεν τους κρατούσαν τα παιδιά τους που πηγαίνουν σε ελληνικά σχολεία.

Ιδιαίτερη είναι η εικόνα και της βιομηχανικής παραγωγής, η κατρακύλα της οποίας έγινε μεγαλύτερη το Σεπτέμβρη.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ελλστατ, ο Γενικός Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής μειώθηκε κατά 7,1% το Σεπτέμβρη του 2010 σε σύγκριση με το Σεπτέμβρη του 2009 σε σχέση με το ενιαίμηνο του 2009. Ο μέσος δείκτης του ενιαίμηνου του 2009 σε σύγκριση με το ενιαίμηνο του

2009 σημειώσει μείωση κατά 5,1%, που έρχεται να προστεθεί στη μείωση κατά 10,1% που είχε σημειώσει ο δείκτης του ενιαίμηνου του 2009 σε σχέση με το ενιαίμηνο του 2008. Είναι χαρακτηριστικό ότι το Σεπτέμβρη του 2009 σε σύγκριση με το ενιαίμηνο του

κατά 0,3%) ακόμη και ο δείκτης παραγωγής ηλεκτρισμού.

Οπως καταλαβαίνετε, με τέτοια μείωση της βιομηχανικής παραγωγής και της οικοδομικής δραστηριότητας, η ανεργία φουντώνει μέρα με τη μέρα.

Η Αντιτρομοκρατική αναλαμβάνει την... ανάπτυξη

Τόσα χρόνια που παρακολουθούμε το παρασκήνιο της στελέχωσης των πολιτικών γραφείων των υπουργών έχουν δει πολλά τα μάτια μας, αλλά αυτό είναι από τα ανήκουστα. Με δυο αποφάσεις του, που δημοσιεύτηκαν στο ΦΕΚ 356/2.11.2010, ο Χρυσοχοΐδης διόρισε σε θέσεις ειδικών συμβούλων στο Πολιτικό Γραφείο του τον απόστρατο αρχηγό της Αστυνομίας Φώτη Νασιάκο και τον συνταξιούχο εισαγγελέα Ιωάννη Διάτη!

Ετσι, επανασυστήνεται η «αγία τριάδη» της πολιάριας Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας: Χρυσοχοΐδης, Νασιάκος, Διάτης, που αυτή τη φορά αναλαμβάνει την ανάπτυξη. Τι δουλειά έχουν σ' ένα οικονομικό υπουργείο ένας απόστρατος μπάτσος κι ένας συνταξιούχος εισαγγελέας; Ποια ακριβώς είναι τα ειδικά προ-

σόντα που διαθέτουν, όπως απαιτεί ο νόμος για το διορισμό σε θέση ειδικού συμβούλου; Οπως και άλλες φορές έχουμε γράψει, για να διοριστεί κάποιος σε θέση ειδικού συμβούλου πρέπει να έχει σπουδές στο ίδιο ή παρεμφερές αντικείμενο με τον τομέα που διορίζεται. Κι όχι μόνο να έχει κάνει σπουδές, αλλά να έχει να επιδείξει και ιδιαίτερες περιγραφηνές στο συγκεκριμένο αντικείμενο (μελέτες, συγγραφικό έργο κ.λπ.). Νασιάκος και Διάτης μόνο ειδικότητα στην κρατική καταστολή έχουν να επιδείξουν.

Τι είδους δεσμοί συνδέουν τον Χρυσοχοΐδη με τους άλλους δύο, για να καταπατά και τη νομιμότητα και κάθε ιδέα πολιτικής ήθικης ώστε να τους διορίσει στο υπουργείο Ανάπτυξης;

Προς δόξαν των τοκογλύφων

Στις 12 Οκτώβρη, μόλις έκλεισε η δημοτρασία εξάμηνων Σεντόκων γραμματίων του ελληνικού δημοσίου με το επιτόκιο να «κάθεται» στο 4,54%, ο Γ. Παπακωνσταντίνου προχώρησε σε διθυραμβικές δηλώσεις, μιλώντας για «ένα γεγονός πάρα πολύ θετικό». Σχολιάζαμε τότε: «Ποιο είναι το θετικό; Οπι πριν από ένα μήνα το επιπτόκιο των εξάμηνων εντόκων γραμματίων ήταν 4,82%. Σπουδαία αποκλιμάκωση! Αρκεί να σκεφτούμε ότι στις αρχές της χρονιάς το επιπτόκιο των ίδιων γραμματίων ήταν 1,5%. Δανείζονται με επιπτόκιο αυξημένο κατά 300% και το βρίσκουν θετικό!».

Το αυτί του Παπακωνσταντίνου και του Πεταλωτή, βέβαια, δεν ίδρωσε από το δικό μας σχολιασμό. Συνέχισαν να μιλούν για αποκλιμάκωση των επιπτούχων (έπειταν λίγο και τα spreads τότε), που δείχνει την ανάκτηση της αξιοπιστίας της χώρας ενώπιον των διεθνών αγορών.

Την περασμένη Τρίτη, η κυβέρνηση ξαναβγήκε στην τραπεζική πιάτσα πουλώντας πάλι εξάμηνα έντοκα γραμμάτια. Σαν να μυριζόταν τη σφαλιάρα από τους τοκογλύφους, ζήτησε μόνο 300 εκατ. ευρώ, ενώ στην προηγούμενη δημοπρασία είχε ζητήσει 900. Μέσα σε λίγες ώρες, οι τραπεζίτες προσφέρθηκαν να αγοράσουν έντοκα γραμμάτια αξίας πάνω από 1,5 δισ. ευρώ (υπερπενταπλάσια από το ζητούμενο ποσό). Η κυβέρνηση πουύλησε τελικά έντοκα γραμμάτια αξίας 390 εκατ. ευρώ και το επιπτόκιο «σκαρφάλωσε» στο 4,82 %. Εκεί, δηλαδή, που ήταν πριν τις 12 Οκτώβρη! Φυσικά, ο Παπακωνσταντίνου, που πανηγύριζε για τη μικρή μείωση τον Οκτώβρη και έκανε πως δεν έβλεπε το δυσθεώρητο τοκογλυφικό ύψος, προτίμησε να καταπεί τη γλώσσα του.

Για την ιστορία αναφέρουμε ότι σύμφωνα με πληροφορίες που κυκλοφόρησαν από χρηματιστηριακές πηγές, οι ελληνικές τράπεζες αγόρασαν έντοκα γραμμάτια αξίας περίπου 290 εκατ. ευρώ και οι ξένες περίπου 100 εκατ. ευρώ.

Είναι γνωστό ότι αμέσως μετά την προεκλογική δήλωση του Παπανδρέου για εκλογές, τα spreads άρχισαν ν' ανεβαίνουν. Ομως, μετά το βράδυ της Κυριακής, που ο Παπανδρέου ξεκαθάρισε ότι δεν θα πάει σε εκλογές, τα spreads συνέχισαν να παραμένουν πάνω από τις 900 μονάδες βάσης. Άρα, δεν ήταν η απειλή Παπανδρέου που «τιμολογούσαν» οι κερδοσκόποι του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου. Ήταν το ναυάργιο του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής του Μνημόνιου, που τις επόμενες μέρες θα ανακοινωθεί και δημόσια. Για τον ίδιο ακριβώς λόγο οι ελληνικές και ξένες τράπεζες άρπαξαν την ευκαιρία και εκτόξευσαν και πάλι προς τα πάνω ακόμα και το επιπτόκιο των εξάμηνων εντόκων γραμματίων, που είναι ένα «προϊόν» χωρίς κανένα ρίσκο.

Ο Παπακωνσταντίνου, πάντως, σαν να μην τρέχει τίποτα, δήλωσε στο CNN ότι τα spreads αυξήθηκαν επειδή «τιμολογήθηκε» ο κίνδυνος πολιτικής αστάθειας.

■ Νούμερο

Η χαρά των ραδιοφωνητζήδων έχει γίνει ο υφυπουργός Οικονομικών Δ. Κουσελάς. Τον φωνάζουν και τον βάζουν να λέει τις πιο αβάσταχτες παπάρες, ενώ αυτοί σπάνια πλάκα. «Θα έλεγα ότι η ψήφος των ελλήνων πολιτών δεν είναι ούτε μια ψήφος επιδοκιμασίας», έλεγε την περασμένη Δευτέρα στον «Αθήνα 9,84», συμπληρώνοντας απνευστή: «Είναι ψήφος κατανόησης των δυσκολιών που περνάμε σαν χώρα. Ρέστα έδωσε αμέσως μετά, προσπαθώντας να... εκλαϊκεύσει το περιεχόμενο του πρώτου μετεκλογικού διαγγέλματος Παπανδρέου: «Σηματοδότησε, δηλαδή τις μεγάλες αλλαγές που πρέπει να κάνουμε στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, ν' ολλάξουμε το μοντέλο ανάπτυξης, το οποίο δυστυχώς μέχρι σήμερα βασιζόταν στην κατανόλωση και στα δανεικά!»

Πίνεις τίποτα, ρε μεγάλε; Τι δουλειά έχει η λειτουργία του πολιτικού συστήματος με το μοντέλο ανάπτυξης; Πώς ακριβώς τα συνέδεσες;

■ Μπάχαλο

Με προεδρικό διάταγμα που υπογράφει ο ίδιος ο Παπανδρέου συστήθηκε «Γενική Γραμματεία Στρατηγικών Επενδύσεων», η οποία έχει τις εξής αρμοδιότητες: «Συλλέγει και επεξεργάζεται στοιχεία για τη διαμόρφωση προτάσεων αναφορικά με το στρατηγικό σχεδιασμό των επενδύσεων και την παρακολούθηση προδούσι επενδυτικών προτάσεων». Και ενώ θα περίμενε κανείς ότι λόγω γραμματείας να συσταθεί στο υπουργείο Επικρατείας, αφού ο Παμπούκης είναι αρμόδιος γι' αυτές τις επενδύσεις, συστήθηκε στο υπουργείο Ανάπτυξης! Δηλαδή, ο Χρυσοχοΐδης θα διορίσει το γραμματέα για αρμοδιότητες του Παμπούκη ή απλά θα υπάρχουν δύο ίδιες γραμματείες;

Το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι «πλυντήριο» γι' αυτό όλα τα πρωταθλήματα είναι «βρόμικα»...

Αν κάποιος δεν γνωρίζει απ' όλα έπιλυμα χρήματος και επενδυτικά σχέδια που θα πρέπει ν' αποδώσουν κέρδος, πάση θυσία και με τη χρήση θεμιτών και αθέμιτων μέσων. Συνεπώς, αν και πλυντήριο, αφήνει ανεξήλογους λεκέδες στους παράγοντες που ασχολούνται μ' αυτό και «βρόμικα» πρωταθλήματα, αφού ο τίτλος του πρωταθλητή καθορίζεται κυρίως από τις διασυνδέσεις της ομάδας στο παρασκήνιο και λιγότερο στους αγωνιστικούς χώρους.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Ενα μεγαλοπρεπές και σαφέστατο αντιπολεμικό μήνυμα έστειλαν οι οπαδοί της Σέλτικ, με το πανό που σήκωσαν στο ημήρον της αναμέτρησης με την Αμπερντν. «Οι πράξεις σας θα ντροπιάζουν ακόμα και το διάβολο στην κόλαση. Ιρλανδία, Ιράκ, Αφγανιστάν. Δεν θέλουμε ματωμένες παπαρούνες στα χέρια μας», ήταν το σύνθημα του πανό και απευθύνονταν στην «Poppies appeal», μία οργάνωση που έχει στόχο την οικονομική υποστήριξη των στρατιωτών και έχει για σήμα της την παπαρούνα. Το σήμα αυτής της οργάνωσης το έχουν βάλει στη φανέλα τους αρκετές αγγλικές ομάδες με σκοπό την υποστήριξη των στρατιωτών. Η διοίκηση της Σέλτικ εξέδωσε ανακοίνωση με την οποία ζήτα συγγνώμη απ' όσους προσβλήθηκαν από το πανό που σήκωσαν οι οπαδοί της ομάδας. Παρά την προσπάθεια της διοίκησης, όμως, να υποβαθμίσει το γεγονός, κάνοντας λόγω για «μερικούς» οπαδούς, η προγματικότητα τη διαφεύγει. Το μήνυμα ήταν γραμμένο σε έξι επιμέρους πανό και οι οπαδοί που τα κρατούσαν ήταν διασκορπισμένοι σχεδόν σε ολόκληρη τη θύρα. Οσοι είμαστε φίλα προσκείμενοι στην εγγλεζική ποδοσφαιρική σχολή έχουμε πλέον ένα ακόμη επιχείρημα υπέρ της επιλογής μας.

ΥΓ1: Νέα στοιχεία σχετικά με τα «ύποπτα» ματς θα στείλει στις ελληνικές αρχές η ΟΥΕΦΑ, όπως αποκάλυψε μιλώντας στην τηλεόραση του «902» ο ΓΠΑ Πάνος Μπιτσαρής, που δήλωσε ότι «κάτι κουνιέται σε αυτό το ζήτημα τον ένα χρόνο που είναι το ΠΑΣΟΚ στην Κυβέρνηση». Δεν φοβηθήκαμε ούτε να βάλουμε τα χέρια μας στην φωτιά ούτε το πολιτικό κόστος». Τις προηγούμενες μέρες στις στήλες των αθλητικών εφημερίδων υπήρχε ρεπορτάριος ο οποίος προέρχεται από την ομάδα, για το οποίο υπάρχει λίστα με 948 φυσικά προσωπα που κέρδισαν υπέρογκα ποσά. Παρά την προσπάθεια του Μπιτσαρή να μας πείσει για το αγαθό των προθέσεων του και ότι το μαχαίρι θα φτάσει στο κόκκαλο, η προγματικότητα είναι διαφορετική και δεν μας

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ση σε κατάθεση του πρώην επικεφαλής του πειθαρχικού τμήματος της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας Πετρέρ Λίμαχερ και για στοιχεία που ζήτησε η αρμόδια εισαγγελέας από την ΕΠΟ και τη Λίγκα για ποδοσφαιριστές που αγωνίστηκαν στους υπόπτους αγώνες. Ταυτόχρονα, γινόταν και αναφορά στο νομικό σκέλος της υπόθεσης, που έχει τέσσερις άξονες: τη διερεύνηση για τους στημένους αγώνες που υπάρχουν στη λίστα της ΟΥΕΦΑ, την

αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας. Οπως, παραδέχεται, η πολιτεία δεν ήταν έτοιμη ν' αντιμετωπίσει το φαινόμενο των «ύποπτων» αγώνων, ενώ η ψήφιση του σχετικού νόμου, που είχε αναγγελθεί με όλες τις επισημότητες, έχει καθυστερήσει σημαντικά (δεν έχει δοθεί ακόμη στη δημόσια διαβούλευση). Επιπλέον, ο πρόεδρος της ΕΠΟ Σοφοκλής Πιλάβιος έστειλε την περασμένη Τρίτη, με καθυστέρηση πέντε μηνών, το φάκελο της ΟΥΕΦΑ στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, ώστε να τον πρωθήσει στη συνέχεια ο Μπιτσαρής στην αρμόδια εισαγγελέα. Αν συτό δεν λέγεται κωλυσιεργία και προσπάθεια να «ξεφουσκώσει» η υπόθεση, τότε οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους.

ΥΓ2: Την περασμένη βδομάδα, κατά τη διάρκεια του αγώνα μπάσκετ Ολύμπια Λιουμπλιάνας – Παναθηναϊκός, ο Μάικ Μπατσίτ ξάφνιασε δυσάρεστα, όταν πάτησε στο κεφάλι τον περσένο Σάσο Οζμπολτ. Η άκρως αντιαθλητική ενέργεια του πράσινου παίχτη δεν είχε ευτυχώς άσχημες συνέπειες για τον αντίπολό του και δεν έγινε αντιληπτή από την πλειοψηφία όσων βρίσκονταν στο γήπεδο ή παρακολουθούσαν το παιχνίδι από την τηλεόραση, αφού έμοιαζε ότι τον πάτησε κατά λάθος, στην προσπάθειά του να επιστρέψει προς τη ρακέτα της ομάδας του. Ενας από τους ελάχιστους που κατάλαβε τι είχε προγματικά γίνει ήταν ο προπονητής του Παναθηναϊκού Ζελικ Ομπράντοβιτς, ο οποίος απέσυρε αμέσως από τον αγώνα τον παίχτη στον πάγκο και τον χρησιμοποίησε ξανά στην παράταση, όταν βγήκε με πέμπτο φάσού του Τσαφτσαρής και οι πράσινοι δεν είχαν άλλο ψηλό στην διάθεσή τους. Είναι γνωστό ότι η στήλη δεν τρέφει και τα καλύτερα αισθήματα για τον προπονητή των πράσινων, όμως πρέπει να του αναγνωρίσουμε ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων. Μπορεί ο Παναθηναϊκός χωρίς την παρουσία του πιο αξέποντου ψηλού του να έχασε το παιχνίδι, όμως με την ενέργεια του προπονητή του κέρδισε σε πρεστίζ, που είναι εξίσου σημαντικό.

Έχουμε ξαναπεί, ότι τη φετινή χρονιά θα πρέπει να φάρχνει κανείς με το κιάλι για να εντοπίσει ένα καλό κινηματογραφικό θέαμα. Η τρέχουσα εβδομάδα επιβεβαιώνει αυτή τη διαπίστωση. Γι' αυτό θ' αναφερθούμε σύντομα στις ταινίες που παίζονται και πάλι όχι σε όλες.

Καταρχήν, έχουμε μια αντικαθεστωτική ιρανική ταινία του Μπαχμάν Γκομπαντί, με τίτλο «Ποιος φοβάται τους γάτους της Περσίας». Αναφέρεται στη ροκ και μέταλ σκηνή του Ιράν και τη λογοκρισία στην οποία υπόκειται από το θεοκρατικό καθεστώς. Με δεδομένο ότι ο Αχμαντινέζάντ είναι πολύ πονηρός ώστε να ενσωματώνει τις απολύτικες διαφορετικότητες, αντιλαμβάνεται κανείς ότι η ταινία αυτή ποντάρει περισσότερο στη φήμη που μπορεί να αποκτήσει καταγγελλοντας τον ισλαμικό αυταρχισμό, τη γραφειοκρατία και τις απαγορεύσεις.

Στον «Αξιότιμο κύριο» των Μπράιαν Κόππελμαν και Ντειβίντ Λεβιέν έχουμε τον Μάικλ Ντάγκλας στο ρόλο ενός νε-

ανίζοντος μεσήλικα που προσπαθεί να υπερκεράσει μια δύσκολη καμπή στην επαγγελματική και ερωτική του ζωή.

Ακολούθως, έχουμε δυο πολιές ελληνικές ταινίες: το «Τέσσερα» του Χρήστου Δήμα, μια σπονδυλωτή ταινία τεσσάρων ιστοριών, γυρισμένη πριν δέκα χρόνια, που είναι μια περιήγηση στις αναμνήσεις και τις ευαισθησίες του σκηνοθέτη γύρω από τον έρωτα, το θάνατο, την ξενιά, την καθημερινότητα.

Και με αφορμή το «Νησί» -μια σειρά για τη Σπιναλόγκα των λεπτών που παίζεται αυτό τον καιρό στην τηλεόραση και που βασίζεται στο κατάπτυστο από κάθε άποψη άρλεκιν της Βικτόρια Χίσλοπ- βγαίνει στις αίθουσες μια ξεχασμένη ταινία της Λλας Κουρκουλάκου για την Σπιναλόγκα, με τίτλο «Το νησί της σιωπής». Δεν την έχουμε δει, ωστόσο αναφέρεται στην απαξίωση και την απανθρωπία που οι υποτιθέμενοι πολιτισμένοι αντιμετώπιζαν τους χανσενικούς τότε. Αν πάντως κανείς ενδιαφέρεται για το θέμα, τότε αξίζει να δει την «Τάξη» του ελληνολάτρη Ζαν Ντανιέλ Πολέ, που γυρίστηκε το 1973 και αναφέρεται σ' αυτό το θέμα και φυσικά να διαβάσει το υπέροχο βιβλίο του Θέ-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Δήμοι-Δήμιοι

Εμπρός λαέ μη σκύβεις το κεφάλι, μετά από λίγους μήνες εκλογές και πάλι...

Η εποχή της αποχής

«Αναδιπλώνονται οι τόνοι του πρασίνου/ που εισχωρούν στις καφετεπές/ επιφάνειες της γης./ Χύνονται βρώμικα νερά/ στους υπονόμους της πόλης/ και επεκτείνουν τη θλίψη τους/ τα τοπία της απαξίωσης./ Κλυδωνίζεται η τεχνητή/ ευημερία των κρατουόντων./ Ανοιξιάτικες καμπάνες/ ήχουν διακοπτόμενα να αναγγείλουν/ τα πάθη του ανθρώπου./ Αναμένονται εξελίξεις/ που δε λένε να ξεμυτίσουν/ από την κόχλη όπου μυστικά προετοιμάζονται» (Χαρά Χρηστάρα: «Εξελίξεις» από τα «Υπόγεια Ρεύματα»)

◆ Τέτοια φιλοξενία της «Μαριναλέδω» από την ελληνική κρατική τηλεόραση... δεν μας έφενε. (Ξέρεις τι θα πει «εναλλακτική λύση» με τον καπιταλισμό άθιχτο;).

◆ «Βεβαίως η απαγόρευση των προγραμμάτων ερωτικών σχέσεων άλλα και της συμβίωσης του ζευγαριού χωρίς γάμο... ήταν αποδεκτή από την κυριαρχη ερμουπολίτικη τάξη και ίσως και τη συριανή κοινωνία γενικότερα. Πρέπει όμως να σημειωθεί αρκετός αριθμός δικών στα βιβλία του Πταισματοδικείου Ερμουπόλεως με βάση το αδίκημα του παράνομου συνοικισμού, πράγμα που μαρτυρεί ότι στις καταπεζόμενες τάξεις ζούσαν, για διάφορους λόγους, αρκετά ζευγάρια χωρίς γάμο» (Θ. Δρίκος: «Η πορνεία στην Ερμούπολη τον 19ο αιώνα»).

◆ «Η ανακοίνωση της Σ.Ε. του Πολυτεχνείου που δημοσιεύτηκε στις 28 Σεπτέμβρη '74 σε όλες τις εφημερίδες δίνει την απάντηση: "Τα γεγονότα ζεκίνησαν αυθόρυμητα. Η συσσωρευμένη λαϊκή αγανάκτηση εκφράστηκε δυναμικά, δύναται να ξούντα, κάτω από την πίεση του λαϊκού παράγοντα και των εσωτερικών της υποθέσεων, προσπαθώσεις απεγνωσμένα να χρησιμοποιήσει φιλελεύθερο προσωπείο για να αποπροσανατολίσει και να αποδυναμώσει τη λαϊκή θεληση. Οι διαδηλωτές της Τετάρτης που ενώθηκαν με τους συγκεντρωμένους φοιτητές στο Πολυτεχνείο αποτέλεσαν πόλο συσπείρωσης ολοένα και περισσότερων

φοιτητών και εργαζόμενων...". Την Τετάρτη στις 6:00 θα γίνει απόπειρα διαδήλωσης των συγκεντρωμένων στο Πολυτεχνείο. Από το μεσημέρι στελέχη της Α-ΕΦΕΕ (ΚΚΕ) και του Ρήγα Φεραίου (ΚΚΕ εσ.) προσπαθούν να πείσουν τους συγκεντρωμένους φοιτητές του πανεπιστημίου να εγκαταλείψουν το Πολυτεχνείο με το επιχειρήμα ότι εμποδίζουν την πραγματοποίηση γενικών συνελεύσεων. Αργότερα προσποθούν να σπειρούν τον πανικό με τη φρήμη ότι όπου να 'ναι θα επιτεθεί η αστυνομία, λέγοντας ότι η συγκέντρωση είναι ανεύθυνη και προκαλεί την αστυνομία και την κυβέρνηση. Στις 6:00, ελέγχοντας τη συνέλευση των Μηχανολόγων, τους πειθούν και αρχίζουν να αποχωρούν ελπίζοντας ότι θα δημιουργηθεί ρεύμα και θα ακολουθήσουν και άλλοι φοιτητές. Φεύγοντας συγκεντρώθηκαν στο σύλλογο Στερεοελλαδιτών φοιτητών και συζητούν καταγγελία που ποτέ δεν δόθηκε στον Τύπο, γιατί η εκπληκτική επιτυχία της κατάληψης (δεν υπήρχε δυνατότητα από πουσθενά για ανοιχτή υποστήριξη της ανάγκης υποχώρησης), δημιουργήθηκαν ομάδες από τη Συντονιστική Επιτροπή που ανακοίνωναν πλατιά στον κόσμο ότι κάθε πρόταση για υποχώρηση ή διαδήλωση που πιθανόν να γινόταν θα έπρεπε να αντιμετωπισθεί από τον κόσμο ως προβοκατόρικη ενέργεια». [Περισσότερα για την πεμπτοφαλαγγίτικη δράση «Κ»ΚΕ και «Κ»Κεσ. στην ΚΟΜΕΠ – Μάρτιος 1974 (όργανο του «Κ»Κεσ.) και ΚΟΜΕΠ – 11/76 (όργανο του «Κ»ΚΕ)].

◆ Working class.

◆ Γλυφάδα: ΣΥΝ – NAP – APAN = ΣΥΝανάγιαβρουμ...

◆ Αφιέρωμα στον «διεθνούς φήμης Έλληνα στοχαστή» Κ. Αξελό (Αστυνομική ανασκόπηση, Μάρτιος/Απρίλιος 2010). Διεθνούς φήμης μπορεί να είναι ένας λ.χ. πιανίστας (αλλά να σκαμπάζουν les flics από γλώσσα...)

◆ «Παθητική απογοήτευση». (Α, πάγαινε, ρε).

◆ Λυσσάξτε τοσαύσεσ, σας «πέρασε» ο Ψινάκης! (Εμπρός για ένα νέο κύνημα!).

◆ Τοις κείνων χρήματα πειθόμενος ο κ. Π. Παπακωνσταντίνου ζορκίζει την τρομοκρατία -κατ' αυτόν- στο πόνημά του της Καθημερινής, 6-11-10. Και σπεύδουν καφενέδες πολιτικοί και μη να τον αναδημοσιεύσουν. Να ρωτήσουμε: whose side are you on, boy και να τους αφερώσουμε λίγο Σεφέρη (Κίχλη, 1947).

◆ «Οι δουλειές που θέλουν ειδικές γνώσεις και είναι βαρύτερες, αμειβονται καλύτερα... Το ίδιο σύστημα εφαρμόζεται και στην παιδεία... Με αυτό το σύστημα έχει κατορθώσει το καθεστώς να ισορροπεί το βιοτικό επίπεδο του λαού εις ανεκτά επίπεδα. Γιατί με την παραβολή των μισθών και των τιμών που ειδαμε συμπεραίνουμε πως ο εργαζόμενος δεν πεινά. Πως πολλές φορές όταν συγκεντρώνει μαζί με τη γηναίκα του, που εργάζεται επίσης –και δεν υπάρχει διαφορά ημερομισθίου μεταξύ ανδρών και γυναικών πάνω από 2.000 ρούβλια, ζει καλά, πολύ καλά. Αν ληφθεί μάλιστα προσθέτως ότι το νοίκι είναι πολύ χαμηλό –3 έως 5% του μισθού– και πως η περιθώληψη εν περιπτώσει ασθενείας λειτουργεί ικανοποιητικά και πως δεν υπάρχει ανεργία, διότι η προσπάθεια της εκμεταλλεύσεως του εθνικού φυσικού πλούτου συνεχίζεται εντατικά με τα αλλεπάλληλα πενταετή σχέδια και έχει ακόμη ευρύτατα περιθώρια δια να φθάσει εις την εξάντλησή του, εις την οποίαν έχουν φθάσει τα ευρωπαϊκά βιομηχανικά κράτη, η εικόνων γίνεται ακόμα φωτεινότερη... Τέσσαρες φορές από το 1950 έπεσαν οι τιμές. Και εις την Ρωσίαν, όταν η κυβέρνησης διατάσσει πτώσιν των τιμών, η πτώσης επέρχεται. Δεν μοιάζει με την μείωσην του τόκου του κ. Μαρκεζίνη, που μένει εις τα χαρτιά... Η πτώσης αυτή υπολογίζεται έως 30% από το 1950. Κατά το διάστημα αυτό οι μισθοί παρέμειναν οι ίδιοι». (Γρ. Κασιμάτη: «Σοβιετική Ενωσης 1953 – εντυπώσεις και κρίσεις»).

◆ Καμίνη δαγκωτό η Σ. Τριανταφύλλου (Το Ποντίκι, επωνύμως, 10-11-10). You have repeatedly come clean, lady... (λαθρομετανάστες, εγκληματίες... νόμος και τάξη).

◆ Μπουρδέλι το 'καναν οι φοιτητές το burthelo των συντηρητικών στο Λονδίνο.

◆ «Υπάρκτο ρεύμα» η ANTAR-SYA (κλείστε την πόρτα, θα συναχθούμε...).

◆ GAP: «Έχουμε τρία χρόνια μπροστά μας» (μετά τα «τρία» πτώση σας...).

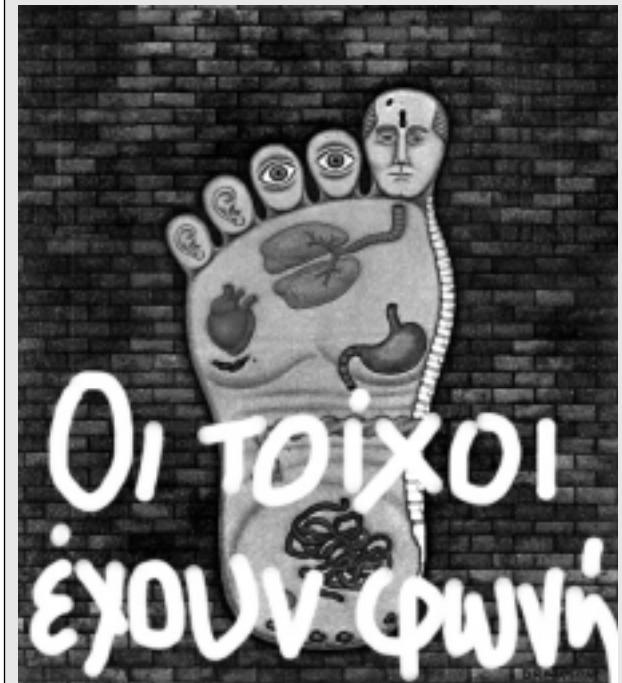
◆ Να 'τη πάλι και η «πτωναριστέρω» (που δεν είναι αιθώνα περιστερά) : Γ. Δελαστίκ, ΕΘΝΟΣ, 11-11-10.

Βασιλης

μου Κορνάρου που είχε εξαντληθεί αλλά ευτυχώς ξανακυκλοφόρησε με τον τίτλο «Σπιναλόγκα».

Ελένη Σταματίου

◆ Μέτωπο αλληλεγγύης-ανατροπής ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΤΤΙΚΗ – Για να βρούνε οι νέοι δουλειά είμαστε έτοιμοι να πάμε και φυλακή – ΚΟΕ-ΚΕΔΑ (αφίσα)

Η εν λόγω αφίσα, με τη μουράκλα του Αλαβάνου να δεσπόζει, κοσμεί ακόμα ουκ ολίγες κολόνες στο κέντρο της Αθήνας. Εκεί που νομίζαμε ότι ορισμένοι έχουν πιάσει πάτο στο βαρέλι του λαϊκισμού, μετά την «επαναστατική» προτροπή προς τους βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος να καταψηφίζουν το Μνημόνιο («Βουλευτές ψηφίστε ΟΧΙ, καλύτερα να σας διαγράψει ο Παπανδρέου, παρά ο λαός!»), έρχεται στο προσκήνιο αυτή η αφίσα και ανατρέπει τα πάντα! Τώρα, πιώς μέσω του εκτρώματος που ονομάζεται «Καλλικράτης» θα χτυπηθεί η μάστιγα της ανεργίας των νέων, είναι απορίας άξιο και ογγίζει τα όρια της επιστημονικής φαντασίας.

ΥΓ1: Της φυλακής τα σδέρα είναι για τους λεβέντες, λέει ο θυμόσοφος λαός. Κάτι ξέρει...

ΥΓ2: Οχι για μένα, για τη φουκαριάρα την μάνα μου...

ΥΓ3: Φαίνεται πως οι νέοι δεν πολυγουστάρουν να βρουν δουλειά, αν κρίνουμε εκ του εκλογικού αποτελέσματος...

◆ Αν η Αθήνα γίνει καθαρή χωρίς εμάς, μετανάστες, ναρκοκαμανές, πόρνες, καπνιστές, κουκουλοφόρους, άνεργες, συνταξιούχους και συμβασιούχους διαδηλωτές (ο κατάλογος συνεχίζεται)... τότε, εμείς είμαστε παντού, γελάμε, τρέμουμε, είμαστε μαζί και... ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ ΒΡΩΜΙΚΗ! (αφίσα)

Εξυπηνοποιήση στη φασίζουσα υστερία του τελευταίου διαστήματος. Εξυπηνοποιήση της καπάντησης και σε κάτι τυπώκια που στήνουν καινούργιο «μαγαζί» στο όνομα της «καθαρής πόλης», εκμεταλλεύσμενα την πολιτική θολούρα, τη σιχασία για την κυριαρχη πολιτική και τη φυσική ανάγκη των νέων ανθρώπων για συλλογικότητα. Αναφερόμαστε στους περιβόλους «Atenistas – Αθηναίοι στην πράξη», την trendу εκδοχή του σύγχρονου φασισμού. Ποιοι είναι αυτοί; Μερικά αποσπάσματα από θέσεις τους, όπως παραβρέθηκαν στην ιστοσελίδα τους www.atenistas.gr, αρκούν για να καταλάβουμε ποιοι είναι: «Επικαλούμαστε τη νομιμότητα. Ενα μεγάλο μέρος των προβλημάτων καθημερινότητας της Αθήνας προέρχοντ

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2010

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΕΞΟΡΜΗΣΗ
ΓΙΑ ΤΗ
ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ
«ΚΟΝΤΡΑΣ»

50,00 ευρώ

Αριθμός λογαριασμού

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Μνημόνιο διαρκείας για τους εργαζόμενους

Δεν κρατιόταν ο Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ. Λίγες ώρες μετά την αποκρυστάλλωση του εκλογικού αποτελέσματος και τη δήλωση Παπανδρέου ότι δεν θα πάει σε εκλογές, έσπασε με ανακούφιση την αιφνίδια που αυτός και οι υπόλοιποι κοινοτικοί και τροϊκοί αναγκαστικά είχαν επιλέξει κατά την προεκλογική περίοδο, βγήκε στα κεραμίδια και σάλπισε το μαντάτο, μιλώντας στην επιτροπή των οικονομικών και νομισματικών υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το αυστηρό πρόγραμμα του Μνημόνιου, είπε, εξακολουθεί να είναι αξιόπιστο. Άλλα «η ύφεση στην Ελλάδα το 2010 θα είναι πολύ μεγάλη» και «αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αναληφθούν διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και να ληφθούν νέα μέτρα λιτότητας, προκειμένου να διασφαλιστούν οι στόχοι του 2011».

Από την κυβέρνηση αυτό σήγουρα εξελήφθη ως παραβίαση του fair play, μιας και επίκειται ο δεύτερος γύρος των τοπικών εκλογών, όμως δεν μπορούσαν να «την πέσουν» στο Γιούνκερ, γι' αυτό και προτίμησαν να σωπάσουν. Απλώς, ο Παπακωνσταντίνου και άλλοι υπουργοί άρχισαν να λένε πως δεν θα επιβληθούν νέοι φόροι, ούτε θα πληγούν μισθοί και συντάξεις. Μόνο ο Σκανδαλίδης κατάφερε να αποκαλύψει αυτό που έχουν κατά νου, δηλώνοντας ότι δεν θα πληγούν οι χαμηλοσυνταξιούχοι (ενώ όλοι οι άλλοι...).

Ηρθε βέβαια και ο πρωθυπουργικός σύμβουλος και τέ-

ως αντιπρόεδρος της EKT Λ. Παπαδήμος, σε ομιλία του σε εκδήλωση χθες στο Megaron Plus, να επαναλάβει τα ίδια με τον Γιούνκερ, αλλά με περισσότερο διπλωματικό τρόπο. Τα μέτρα που πάρθηκαν μέχρι τώρα, είπε, ήταν δύσκολα και πολιτικά θαρραλέα, ωστόσο η εφαρμογή τους ήταν σχετικά απλή. Εμμένως πλην σαφώς είπε ότι το «πακέτο» που έρχεται θα είναι πολύ πιο σκληρό, γι' αυτό και ζήτησε «γενικότερη συμφωνία για τα νέα μέτρα».

Δεν χρειαζόμαστε, όμως, ούτε τον Γιούνκερ ούτε τον Παπαδήμο για να μας αποκαλύψουν ότι έρχονται νέα, σκληρότερα μέτρα. Αυτό το αποκαλύπτει η γλώσσα των αριθμών. Από τα στοιχεία εκτελεσης του προϋπολογισμού του 2010, που έδωσε στη δημοσιότητα την Τετάρτη ο Παπακωνσταντίνου, προκύπτει μια υστέρηση στα έσοδα που αγγίζει τα 2 δισ. ευρώ. Θυμόσαστε τις διαβεβαιώσεις Παπακωνσταντίνου-Σαχινίδη μέχρι τα τέλη Αυγούστου, ότι η υστέρηση είναι μόνο 770 εκατομμύρια και θα καλυφθεί εύκολα; Θυμόσαστε τον Παπανδρέου στη ΔΕΘ να λέει ότι η υστέρηση είναι 1,5 δισ. και θα καλυφθεί εύκολα, γιατί τα μεγάλα έσοδα είναι στο τέλος του χρόνου; Οι μήνες περνούν και η υστέρηση αυξάνεται αντί να μειώνεται.

Από τα ίδια στοιχεία προκύπτει επίσης ότι ξέφυγαν και οι δαπάνες, παρουσιάζονται στο 10μηνο υπέρβαση κατά 460 εκατ. ευρώ! Θυμόσαστε αυτά που έλεγαν για

«μαξιλάρι» 4 δισ. ευρώ από το σκέλος των δαπανών, το οποίο θα βοηθούσε να καλυφθεί και οποιαδήποτε υστέρηση στα έσοδα; Το «μαξιλάρι» εξαρεράθηκε και προέκυψε κι ένα «φέσι» περίπου μισού δισ. ευρώ. Θα μας εξηγήσει κανείς πώς συνέβη αυτό το θαύμα; Να σας πούμε εμείς, γιατί η κυβέρνηση δεν θα πει τίποτα. Εσπρωχναν σκόπιμα κάποιες υποχρεώσεις του δημόσιου προς τα πίσω, προκειμένου να φτάσουν μέχρι τη ΔΕΘ με αισιόδοξα στοιχεία. Το δίμηνο Σεπτέμβρη-Οκτώβρη αναγκάστηκαν να πληρώσουν και έτσι το μαγικό «μαξιλάρι» ξεφούσκωσε.

Αυτή τη στιγμή, λοιπόν, υπάρχει μια «μαύρη τρύπα» τουλάχιστον 2,5 δισ. ευρώ στο «πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής» (Μνημόνιο) του 2010. Λέμε τουλάχιστον, γιατί δεν μπορούμε να ξέρουμε ποιο θα είναι το τελικό ύψος, αφού μόνο αφελείς θα μπορούσαν να δώσουν οποιαδήποτε βάση σ' αυτά που λένε οι κυβερνητικοί παράγοντες. Οι παρατηρητικοί ίσως να έχουν προσέξει πως γι' αυτά τα ζητήματα δεν μιλούν πλέον ο Παπακωνσταντίνου με τον Σαχινίδη, αλλά έχουν ξαμολύσει τον Κουσελά, που έχει καταντήσει το νούμερο των ραδιοφωνικών σταθμών, να λέει ότι το πρόγραμμα θα καλυφθεί στο ακέραιο, διότι αναμένονται μεγάλα έσοδα το Νοέμβρη και το Δεκέμβρη!

Με βάση το Μνημόνιο, λοιπόν, θα έπρεπε να ληφθούν πρόσθετα μέτρα για την κά-

λυψη αυτής της «μαύρης τρύπας». Τι πρόσθετα μέτρα μπορούν να αποδώσουν μέσα σε ενάμιση μήνα; Θα μπορούσε, για παράδειγμα, να πέσει συνολική κατάργηση του δώρου Χριστουγέννων σε δημόσιο και ΔΕΚΟ, να προστεθεί και ένα ακόμη πετσόκομμα στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, χωρίς και πάλι να καλυφθεί όλη η «μαύρη τρύπα». Θα έπρεπε ένα τμήμα της να ανατεθεί στους πρώτους μήνες του 2011, με πρόσθετα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα.

Ομως, σ' αυτή τη «μαύρη τρύπα» των 2,5 δισ. ευρώ, θα πρέπει να προστεθεί η διαφορά από την αναθεώρηση του ελλείμματος, την οποία θα γνωρίζουμε τη Δευτέρα-Τρίτη, μιας και κρατήθηκε επτασφράγιστο μυστικό κατά την προεκλογική περίοδο, με πολιτική συμφωνία κυβέρνησης-Κομισιόν. Το πρόσθετο έλλειμμα θα είναι γύρω στα 3,5 δισ. ευρώ, οπότε συνολικά φτάνουμε σε μια «μαύρη τρύπα» 6 δισ. ευρώ. Πιστεύει κανείς ότι αυτό το τεράστιο ποσό θα καλυφθεί χωρίς πρόσθετα μέτρα, χωρίς χτύπημα μισθών και συντάξεων, νέους φόρους, πάγια των προσλήψεων κ.λπ.;

Ηδη, ο λαός προετοιμάζεται για συνολική αναθεώρηση του Μνημόνιου. Πολύ πριν το 2013 το Μνημόνιο θα γίνει και επίσημα Μνημόνιο διαφορετικός για τους εργαζόμενους και τους νέους. Ηδη υπουργοί (Καστανίδης, Ρέπτης) μιλούν για αναδιαπργμάτευση του Μνημονίου.

Κονοβουλευτικά

Ελαμπε από χαρά η Αλ. Παπαρήγα, όταν στήθηκε μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες για τις καθιερώμενες τηλεοπτικές δηλώσεις μετά την ανακοίνωση του εκλογικού αποτελέσματος. Κι επειδή η χαρά λύνει τα στόματα, την ακούσαμε να μας περιγράφει, με απλά λόγια, τον κοινοβουλευτικό δρόμο προς το σοσιαλισμό. Ήταν τόσο καθαρή η τοποθέτησή της, που ουδόλως ενόχλησε τους παριστάμενους στα πάνελ των τηλεοπτικών σταθμών εκείνη την ώρα. Ούτε καν τον Πρετενέρη.

«Τα εργατικά, τα λαϊκά στρώματα πρέπει να δείξουν ότι αρχίζουν να απεγκλωβίζονται και παλεύουν για την ανατροπή του συσχετισμού δύναμης, δίχως την οποία δεν μπορεί να ανοίξει ο δρόμος για την κοινωνική, λαϊκή ευημερία», είπε ο γενικός γραμματέας του Περισσού. Το μήνυμα εδώ είναι διπλό. Από τη μια κηρύσσονται όχροποι όλοι οι επιμέρους αγώνες (αυτό κι αν είναι μήνυμα πττοπάθειας και παραίτησης) κι από την άλλη καλούνται οι εργαζόμενοι να δώσουν διά της ψήφου λύση στα προβλήματά τους. Η αλλαγή των κοινοβουλευτικών συσχετισμών είναι ο όρος για ν' ανοίξει ο δρόμος προς τη λαϊκή ευημερία.

Απαντώντας σε σχόλιο δημοσιογράφου σχετικό με το ποσοστό που πήραν οι συνδιασμοί του Περισσού, η Παπαρήγα επανέλαβε τη θέση του κόμματός της: «Καλέσαμε το λαό να ψηφίσει με πολιτικά κριτήρια για ν' ανοίξει πραγματικά ο δρόμος».

Πολλές φορές η πγεσία του Περισσού, που έχει διαμορφώσει έναν επαναστατικό πολιτικό λόγο, προπαθεί να θολώσει τα νερά. Μιλά για επανάσταση, για σκληρούς ταξικούς αγώνες για συγκρούσεις κ.λπ. Σαν γνήσιο οπορτουνιστικό κόμμα, ο Περισσός προσπαθεί να εξαπατήσει κυρίως τους νέους που εγκλωβίζει στις γραμμές του. Προς τους εργαζόμενους, όμως, ο λόγος του είναι απολύτως στρογγυλεμένος, με την επίκληση του «χαμπλού επιπέδου των μαζών», τις οποίες «πρέπει να φέρουμε κοντά στο κόμμα».

Οταν έρχονται εκλογές πανεθνικού χαρακτήρα, τότε μπορεί να δεις πιο καθαρά από κάθε άλλο περίοδο την ουσία της πολιτικής αυτού του κόμματος. Την καλλιέργεια του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Γιατί τότε πρέπει να ζητήσει την ψήφο του λαού, γλείφοντάς τον, όπως τον γλείφουν όλα τα αστικά κόμματα. Ο τρόπος αλλάζει, αλλά το γλείψιμο είναι γλείψιμο.

Για να πάρεις ψήφους σε αστικές εκλογές, που να ξεπερνούν μάλιστα κατά πολύ τον αριθμό των ανθρώπων που κινητοποιείς στις κομματικές σου συγκεντρώσεις, πρέπει καταρχάς να καλλιεργήσεις στους ψηφοφόρους την ψευδαισθηση ότι η ψήφος τους έχει αξία και μεγάλο μάλιστα, ότι δι' αυτής μπορούν να καθορίσουν την πορεία των πραγμάτων.

Και επειδή το ένα φέρνει τ' άλλο, πρέπει να επεξεργαστείς μια τέτοια πολιτική πρόταση που θα υπόσχεται το σοσιαλισμό μέσω της κάλπης. Στο στενό κομματικό ακροαστήριο λες -πάντα με συνωμοτικό τρόπο- και διάφορα άλλα, περί συγκρούσεων με την αστική τάξη και τα παρόμοια, όμως στο λαϊκό ακροαστήριο μιλάς μόνο για την αξία της ψήφου. Για να μην τρομάξει, μάλιστα, και